№ 102 (2602) ■ Вівторок, 12 червня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Другий Всеукраїнський фестиваль і конкурс «Голос України»

Лауреатом конкурсу стала 85-річна заспівувачка-солістка народного ансамблю автентичного співу Миронівського сільського будинку культури Олена Довбиш (Сумщина).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

(Розповідь про звіт-концерт Сумської області читайте в одному з наступних номерів.)

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1648 р. До Варшави виїхало перше офіційне посольство Богдана Хмельницького. ■ 1898 р. У Києві народився Михайло Кольцов (справжнє прізвище Фрідлянд), письменник, журналіст, публіцист. Перший надрукований твір — нарис «Махно» в «Правде» (1920). ■ 1920 р. Червона Армія визволила Київ від польських військ. ■ 1931 р. Народилася співачка Євгенія Мірошниченко. ■ 1991 р. Бориса Єльцина обрано Президентом Росії.

І ПЕРЛИНУ ТРЕБА ЧИСТИТИ

Сьогодні на кожного жителя Криму припадає по 20 кубометрів відходів. Невже півострів засипле сміттям так, як колись Помпею попелом?

(Закінчення на 4-й стор.).

НЕСЕЗОННІ НОТАТКИ

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Потрібно добре подумати

На цьому наголосив колишній прем'єр Віктор Ющенко у розмові з журналістами після освячення в селі Водяники Звенигородського району на Черкащині новозведеного Свято-Миколаївського храму.

Храм споруджено на кошти уродженця Водяників київського підприємця Миколи Щербини та його земляків братів Віктора й Олександра Черевиків. Освятив храм Патріарх Київський і всієї України-Руси Філарет. В урочистостях узяли участь Голова Верховної Ради України Іван Плющ, парафіяльні громади Водяників та навколишніх сіл.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент вирушає до Словаччини

Сьогодні вранці Президент України Леонід Кучма має відбути з триденним офіційним візитом до Словацької Республіки. У програмі його перебування там — зустрічі з Президентом СР Рудольфом Шустером, Головою Національної ради (парламенту) Йозефом Мігашем, Прем'єр-міністром Словаччини Мікулашем Дзуриндою. Також Леонід Кучма має намір відвідати місто Кошице неподалік україно-словацького кордону і місто Свидник, де заплановано його зустріч із представниками української національної меншини.

! У номер

Наше питання переносять на вересень?

Моніторинговий комітет Парламентської Асамблеї Ради Європи пропонує вилучити «українське питання» з порядку денного червневої сесії ПАРЄ. На засіданні минулої п'ятниці комітет вирішив звернутися до бюро асамблеї перенести розгляд питання про виконання Україною обов'язків і зобов'язань перед Радою Європи на вересневу (третю) частину сесії ПАРЄ 2001 року. Про це повідомив член Моніторингового комітету, член Постійної делегації Верховної Ради України в ПАРЄ Василь Костицький, який взяв участь у згаданому засіданні. За його словами, рішення про вилучення з порядку денного червневої сесії ПАРЄ «українського питання» та перенесення його розгляду на вересень бюро асамблеї може ухвалити на засіданні 25 червня.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

Великий прийом із сюрпризами

Сьогодні на честь Дня незалежності Росії російський посол в Україні Віктор Черномирдін планує влаштувати в Києві великий прийом. На цьому грандіозному прийомі будуть присутні 500 осіб. Серед гостей — майже всі найвищі керівники нашої держави, лідер фракції ОВР Євген Примаков та інші депутати Держдуми РФ, губернатори регіонів, які межують з Україною. Окрім того, мабуть, прийдуть Людмила Зикіна та ще кілька відомих російських артистів. Вечір проходитиме в Національній філармонії України. В російському посольстві зазначають, що «це — незвичайний прийом, на ньому будуть і сюрпризи». Які? Відомо, що Черномирдін добре грає на баяні і навіть брав участь у фестивалі «Зірки баяна й акордеона». Чи виконає він щось на баяні під час прийому 12 червня, не повідомляється.

Спробуйте і виграйте!

Закінчується передплата на періодичні видання на друге півріччя нинішнього року. Наші власкори в областях цими днями вручають призи передплатникам, які виграли їх за підсумками передплати на перше півріччя ц. р. Водночас до редакції надходять повідомлення з областей про нові призи — для розіграшу за підсумками передплати на друге півріччя ц. р. Серед тих, хто виділяє призи читачам газети, наші добрі старі друзі, а також нові.

Так, першими призи запропонували:

■ ВАТ «Романівський склозавод», Житомирська область (голова правління Віктор Куницький) — вироби з кришталю.

■ ВАТ «Одессільмаш» (генеральний директор Григорій Соломаха) — набори посуду «Грація», емальованого й алюмінієвого посуду, інструментів «Все для дому», фарбопульти пневматичні, замки врізні, чайники тощо.

Держкомзв'язку України

АБОНЕМЕНТ

На газету "Голос України" (індекс видання)

Кількість комплектів

на 2001 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди (поштовий індекс) (адреса)

Кому (прізвище, ініціали)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА

На газету "Голос України" (індекс видання)

Вартість: передплати / переадресування

Кількість комплектів

на 2001 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

код вулиці; поштовий індекс; місто, село, обл., р-н, вул.

(код передплатника)

буд. | корп. | кв. | прізвище

P. S. **Увага! Термін передплати на всеукраїнське видання продовжено до 15 червня**

Потрібно добре подумати

(Початок на 1-й стор.).

Про плани блоку правого центру на виборах говорив після урочистостей і Віктор Ющенко. Зокрема, недавній прем'єр зауважив, що провести радикальні реформи в державі і підвищити життєвий рівень народу не є проблемою. Головне завдання полягає в тому, щоб урядова програма здобула політичну підтримку в парламенті, а його кроки були схвалені. А це найважче. «Якщо народ прозріє і побачить, де чесна політика, а де — ні, і не дозволить собі більше купуватися на виборах за кілограм гречки, — сказав експрем'єр, — тоді перспектива виходу з кризи близька і реальна. Якщо знову повториться «торг» — доведеться довго і тяжко мучитися».

Звертаючись до сільського велелюддя, Голова ВР Іван Плющ також загострив увагу на наступних виборах: «Я знаю, — сказав він, — як у народі інколи називають Верховну Раду: цирком — це м'яко, театром — ще м'якше. Тому потрібно добре подумати, коли прийде час делегувати до столиці народного обранця. Щоб не довелося знову розчаруватися і нарікати: не та влада»...

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: на святі у Водяниках.

Фото автора.

Торжество партійного егоїзму

Так охарактеризував на прес-конференції заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш прийняту парламентом минулого тижня нову редакцію закону про вибори народних депутатів. На його думку, ВР дала «блискучу можливість Президентові знову повернути виборчий закон до парламенту, бо його прийнято з порушенням Регламенту». Як наголосив С. Гавриш, парламент розглядав не той законопроект, який повернувся до ВР з президентськими зауваженнями, а принципово інший документ, наповнений новою концепцією.

Степан Гавриш заявив, що передбачена новим законом система виборів у співвідношенні 75 на 25 відсотків з перевагою пропорційної не є компромісом. «Це виклик не лише до виборців, а й усього парламенту, — сказав він. — Народні депутати, обрані в регіонах, не зможуть реально працювати у ВР». На думку С. Гавриша, у парламенті фактично буде створено дві палати: верхня — партійна, яка домінуватиме у прийнятті всіх рішень, і друга — депутати, обрані в округах, яка реального впливу на прийняття рішень не матиме. Крім того, переконаний С. Гавриш, під час обрання депутатського корпусу за такою пропорцією буде порушено принцип рівності, бо територіальні громади отримають меншу можливість бути представленими у вищому законодавчому органі держави. Водночас С. Гавриш не виключив можливості подолання парламентом президентського вето на виборчий закон. Але він переконаний, що наступні парламентські вибори проходитимуть за чинною виборчою системою (50 на 50).

Відповідаючи на запитання журналістів, Степан Гавриш заявив, що сам він «не працював, не працює і не збирається працювати у будь-якій партії». Однак він не виключив, що на майбутніх виборах може балотуватися від партії.

Заступник Голови ВР у цілому позитивно оцінив президентський указ про запровадження в Україні інституту держсекретарів. Серед позитивів цього указу, він, зокрема, назвав визнання міністрів політичними постатями. Однак негативом, на його погляд, є те, що питання держсекретарів регулюється указом, а не законом.

На прес-конференції прозвучало сенсаційне запитання: парламентом ходять чутки, що Соцпартія збирається включити до першої п'ятірки свого виборчого списку на наступних парламентських виборах Миколу Мельниченка. С. Гавриш лише відзначив, що з юридичного погляду СПУ може включити до свого виборчого списку будь-якого громадянина України, в тому числі й М. Мельниченка. Адже формування партійних списків — це виняткове право партійного з'їзду.

Юліана ШЕВЧУК.

 До п'ятої річниці Конституції

Запобігли політичному шантажеві

За Конституцією, 28 червня закінчується дія Перехідних положень про судову систему в Україні. Зокрема, про порядок арешту, тримання під вартою і затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, обшук житла. Тож конче потрібно прийняти новий закон «Про судоустрій». Прокоментувати ситуацію, що склалася у Верховній Раді довкола його ухвалення, ми попросили першого заступника голови Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Віктора КОРОЛЯ:

— 7 червня на пленарному засіданні парламенту склалася надміру емоційна і напружена ситуація у зв'язку з ухваленням закону про судоустрій. Позиції депутатів поділилися навпіл, і ні з боку прихильників запропонованої редакції закону, ні з боку її противників не знаходилося належної кількості голосів. Склалася загрозлива ситуація.

А що закон про судоустрій потребує додаткового доопрацювання і узгодження, було запропоновано створити комісію для подальшої роботи над ним і винести на голосування найближчим часом. А негайно ухвалити більш «технологічні» законодавчі акти: Кримінально-процесуальний і Цивільно-процесуальний кодекси, зміни до закону про прокуратуру тощо (загалом 10 законодавчих актів). Кількістю голосів, яка іноді переважала конституційну, Верховна Рада проголосувала за всі ці законопроекти. Результати голосування особливо вражають, якщо зважити, що такі великі фракції, як, наприклад, фракція КПУ, взагалі не голосували.

Ми запобігли політичному шантажеві: кризу, яку багато хто прогнозував у зв'язку з можливим конституційним паралічем судів і прокуратури, було спокійно знято. Це свідчить про те, що в парламенті є здорові сили.

 Партійні рядки

Крок, якого чекали

На з'їзді Українського народного руху відбулася подія, яка у минулі вихідні стала центральною новиною: лідер УНР Юрій Костенко та голова Народного руху Геннадій Удовенко підписали декларацію про об'єднання обох партій.

Планується, що спершу обидва Рухи об'єднаються в єдиний виборчий блок у складі широкої коаліції національно-демократичних сил на парламентських і місцевих виборах 2002 року. А по закінченні виборів — в один Рух.

Цей крок викликав позитивну реакцію багатьох політиків і лідерів правоцентристських партій. Зокрема, екс-прем'єр Віктор Ющенко, виступаючи на з'їзді УНР, сказав: «Це вчинок, якого чекали декілька років мільйони українців. Ми отримали аргумент на користь консолідації демократичних сил України, і я впевнений, що це дуже важливо для майбутнього процесу консолідації політичних сил, початок великої і щасливої дороги».

Лідер партії «Реформи і порядок» Віктор Пинзеник заявив, що «без вирішення проблеми двох Рухів» процес консолідації не міг бути завершений. Підписання декларації, на його думку, — важливий крок до створення єдиної правої партії, який дасть можливість об'єднатись у широку коаліцію демократичних реформаторських сил. «Разом ми переможемо», — підкреслив Віктор Пинзеник.

Володимир КОРОЛЮК.

Крізь пальці... до столичного казана

Передсвяткові думки

Останнім часом з найвищих трибун дедалі частіше чуємо: «Міцні регіони — міцна держава!» А незворушна статистика така: у 1998 році частка відрахувань до держбюджету в зведеному бюджеті Одеської області склала 42 відсотки. Наступного року — на 10 відсотків більше, далі — знову таке ж зростання (на користь центру, звісно), ну, а цього року ота частка становить уже всі 70 відсотків. «Жируй», регіоне, на решту 30! Виходить, отож, за народним прислів'ям: «Гроші — як вода: крізь пальці протікають». Наголосимо: гроші — зароблені мешканцями регіону, який, передусім, сподівався на задоволення власних потреб.Область-донор, у результаті, частогусто не може залатати найнагальніші дірки. Ніяк не вдається, приміром, сповна відшкодувати людям борги у зарплаті й ввести виплату її в нормальні терміни. Бідують без ліків та належного харчування лікарні. В ряді місць люди страждають без води, а наявна — надто низької якості. І щось вдіяти — зась! Пробуксовує газифікація населених пунктів. Не ремонтуються дороги й житло. Навіть ось для завершення відновлювальних робіт у сільських районах, що постраждали від обледеніння, й досі ніяк не можуть нашкребти кількох десятків мільйонів гривень, люди продовжують жити без електроструму.

В одному з таких сіл випало нещодавно побувати. Бабуся, зачувши про приїзд кореспондента з центральної газети, причимчикувала до сільради, щоб спитати:

— Може, ви скажете, коли ж у нас оте світло з'явиться? Там, у столиці, про це, мабуть, краще знають. Чи отак у темряві і доведеться вмирати?

Що мав старенькій відповісти? «Потішив» себе лиш думкою: раз немає у селі струму, то телевізорів люди не дивляться й не знають, отож, що у столиці споруджують, приміром, вокзал, багато чого іншого будують, перебудовують, реконструюють, прикрашають. До свята...

Георгій Воротнюк.

Одеса.

Тест на порозуміння

Армія

Учора в районі грузинського порту Поті розпочалися широкомасштабні військові навчання, в яких бере участь взвод морської піхоти та великий десантний корабель Військово-морських сил України «Костянтин Ольшанський».

Сама назва міжнародних маневрів — «Кооператив партнер-2001» — вказує на безпрецедентне представництво армій країн Європи та Сполучених Штатів Америки. В миротворчій операції, присвяченій узгодженню дій з підтримки миру і наданню гуманітарної допомоги країні, яка умовно постраждала від стихійного лиха, братимуть участь 39 кораблів і катерів, 18 літаків, 7 гелікоптерів підрозділів морської піхоти, близько 740 вояків. На військове «есперанто» на два тижні перейдуть грузини, азербайджанці, болгари, французи, італійці, турки, шведи, американці і, звісно, українці.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Десантний корабель «Костянтин Ольшанський»

До Бердянська — літаком

10 червня тишу, яка панувала над Бердянським аеропортом вже другий рік, порушив літак Як-40 компанії «Авіалінії Росії».

Тепер він доставлятиме пасажирів із Москви до курортного міста двічі на тиждень. А найближчим часом із такою само періодичністю тут приземлятимуться й крилаті машини компанії «Авіалінії України», які літатимуть з Києва та Львова. Бердянський аеропорт обслуговуватиме також і чартерні рейси. Отож відкривається перспектива приймати у себе літаки не лише вітчизняних, а й зарубіжних компаній.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

Пошті — імідж, голові — авторитет

На Луганщині досить рельєфно простежується тенденція до співробітництва органів місцевого самоврядування з дирекцією «Луганськпошта».

Зокрема, за сприяння місцевих рад було відбудовано приміщення Первомайського міського і Новопсковського районного вузлів зв'язку, а днями новосілля святкувало відділення зв'язку № 13 міста Антрацита. Цю подію, як і дві попередні, навряд чи можна віднести до розряду ординарних, оскільки і для Луганськпошти, і для мешканців шахтарського міста воно має неабияке значення.

Передусім приємно відзначити розумний підхід до проблем поштовиків міського голови Антрацита В. Саліти. Власне, йдеться не лише про створення сучасних умов для роботи працівникам зв'язку, а й про підвищення якості обслуговування мешканців міста. Зі старої будівлі поштове відділення переїхало у чудове світле приміщення європейського зразка, обладнане за всіма сучасними вимогами. Міський голова знайшов для будівництва кошти, а «Луганськпошта» подбала про обладнання. Робочі місця п'яти операторів повністю комп'ютеризовані. Наявність п'яти комп'ютерів дала змогу організувати «Інтернет-кафе», появу якого молодь зустріла з особливою радістю.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Вшанували тваринників

На Миколаївщині добрим словом, почесними грамотами та грошовими преміями вшанували на обласному зльоті Антоніну Костецьку, Ірину Питомець, Людмилу Рогову, Олександру Фролову, Валерія Жиглія, Івана Малюка та інших тваринників регіону. Підсумок роботи галузі за осінньо-зимовий період засвідчив, що вона починає відроджуватися — виробництво молока, м'яса та яєць стало в області прибутковим. Саме з ферм реформовані сільгосппідприємства мають змогу щодня одержувати «живі» гроші, спрямовуючи їх передусім на оплату праці людей. Нині у пасовищний період і продуктивність, і рентабельність тваринництва дедалі зростають.

Микола ОЗЕРОВ.

Захисники Хортиці, єднайтеся!

У Запоріжжі створено міську асоціацію «Захистимо Хортицю». Її президентом обрано народного депутата України Анатолія Єрмака.

Серед основних завдань асоціації її засновники вбачають ліквідацію техногенного навантаження на заповідний острів, сприяння подальшому розвиткові Національного заповідника та геологічного заказника «Дніпровські пороги», створення рекреаційних зон, а головне — залучення широкої громадськості до природоохоронної діяльності та охорони пам'яток історії.

Віктор САВЕНКО.

Нова поромна лінія

Перший рейс новою судноплавною лінією, яка стає регулярною, здійснив пором «Герої Шипки» української компанії «Укрферрі».

Ця лінія зв'язала Іллічівськ з турецьким портом Дерінже, звідки вантажі йдуть залізницею у усі регіони країни. Ще раніше «Укрферрі» відкрила регулярний маршрут до Стамбула, куди ходить вантажопасажирський теплохід «Каледонія». Наявність двох судноплавних ліній добре прислужиться країнам-партнерам, які взяли курс на те, аби обсяги товарообороту з одного мільярда доларів довести найближчим часом до двох.

Георгій ВОРОТНЮК.

! У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про державні нагороди України»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Статтю 11 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст.162) доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) Державна премія України імені Олександра Довженка — за видатний внесок у розвиток українського кіномистецтва».

2. Рекомендувати Президентові України привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 травня 2001 року.
№ 2420-III.

Донецьк

«Стирол» прийде на порятунок

Випуск рідких стерильних лікарських засобів у шприц-тюбиках та тюбиках-крапельницях освоєно у ВАТ «Концерн «Стирол» (Горлівка).

Уже цього року перелік медикаментів, які виготовляють тут, поповниться більш як десятьма назвами препаратів, зокрема анальгетиками, спазмалітиками, дихальними аналептиками. Основними споживачами нових ліків мають стати невідкладна медична допомога та офтальмологія. Упаковками препаратів буде оснащено аптечки рятувальних служб.

Нове виробництво — наслідок реалізації чергового інвестиційного проекту вартістю майже 10 мільйонів доларів США.

Одним абзацом

■ На території Свято-Нікольського собору в Запоріжжі відкрився хрестильний храм святого благовірного князя Дмитрія Донського.

■ Пряме повітряне сполучення Варшави з Одесою щойно налагодила компанія «Польські авіалінії». Її літаки приземлятимуться тут чотири рази на тиждень, стільки ж разів відлітатимуть у зворотньому напрямку.

■ До 20 червня в Ялті триватиме зустріч з прекрасним —вчора розпочався Міжнародний дитячий фестиваль «Біля Чорного моря».

■ На восьму міжнародну конференцію бібліотекарів світу, вп'яте у Судак, з'їхалися понад 1300 гостей з сорока країн. Розмова, яка розпочалася вчора, стосується ролі інформаційних технологій в сучасних умовах у подальшому зміцненні міжнародних зв'язків і розширенні найліпшого досвіду у цій сфері, завдань зі створення інформаційного суспільства.

■ Лише в травні загинуло троє підлітків на трансформаторних підстанціях і опорах електропередач, ще один у тяжкому стані перебуває в опіковому центрі.

Фотофакт

Механізатор Олег Тюпа з КСП «Авангард», що в Єланецькому районі на Миколаївщині, готовий до жнив.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Реорганізація у приватні підприємства — обов'язкова!

Думка вчених з приводу двох дискусійних проблем сучасного етапу аграрних перетворень

Земля

Грудневий 1999 року Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки» привнiс зміни у сільське господарство. КСП трансформовано у підприємницькі структури, засновані на засадах приватної власності. Але це лише завершення початкового етапу формування нової організаційної структури аграрного сектору.

Нинішнього року з метою поглиблення реформ на селі передбачено здійснити низку заходів. Два з них спонукають до дискусії. Це — прискорене виділення земельних паїв у натурі з видачею державних актів на право приватної власності на відповідні земельні ділянки (передбачено до початку весняних робіт довести частку виданих державних актів на земельні паї до 20 відсотків) і обов'язкова реорганізація створених на базі КСП сільськогосподарських виробничих кооперативів у приватні підприємства.

1. Чи слід поспішати з виділенням земельних часток в натурі в усіх господарствах?

Захід необхідний. Але нині земельні частки на місцевості слід визначати лише за бажанням власника. В обов'язковому порядку здійснювати це в усіх сформованих на базі КСП нових структурах недоцільно. Адже більшість селян через свою недостатню обізнаність з особливостями кожного можливого способу розпорядження належними їм земельними і майновими паями «обрали» ті форми господарювання, які їм було нав'язано керівниками КСП чи працівниками органів управління сільським господарством. З часом, краще розібравшися, вони можуть змінити своє рішення. Так, у країнах Центральної і Східної Європи на базі державних і колективних господарств створювалися господарські товариства і сільськогосподарські виробничі кооперативи. І вже через рік з цих структур почали виходити окремі їх засновники, в основному з метою створення селянських господарств. Кількість і частка останніх у загальному землекористуванні швидко зростає. Зокрема, в нових землях ФРН за період 1992 — 1996 років кількість селянських господарств збільшилася в 1,8 разу, а частка їх в землекористуванні зросла від 27 до 43,9 відсотка.

В Україні спостерігаються схожі тенденції. Приміром, з товариства з обмеженою відповідальністю «Дружба» Старобешівського району Донецької області, створеного у 1998 році без виділення паїв в натурі, 1999 року вже вийшли 100 власників земельних часток (майже чверть) і передали відповідну цій кількості часток земельну ділянку товариству «Еліта» того-таки району в оренду. З товариства «Зоря» Тельманівського району, також Донецької області, вийшли 89 учасників. Вилучення і передання земельних часток одними структурами другим відбувалося цілісними масивами.

Уявімо, що сталося б з угіддями товариств «Дружба» і «Зоря», якби в них земельні частки виділяли в натурі. В їх землекористуванні з'явилася б велика кількість малих ділянок чужих земель, до яких потрібно мати під'їзди. А який вигляд мало б землекористування тих господарств, яким було передано велику кількість територіально відокремлених земельних ділянок?

Процес виділення земельних часток у натурі доцільно здійснювати поступово у міру стабілізації розмірів землекористування нових суб'єктів господарювання.

Опоненти скажуть: тільки під заставу конкретних, документально оформлених, земельних ділянок можна одержати кредит. Це справді так. Але не обов'язково визначати кожну частку на місцевості. Згадаємо, що грудневим 1999 року указом Президента України передбачена можливість виділяти групам власників земельних часток наділ єдиним масивом без визначення часток в натурі.

Відповідні гектари і слід оформляти одним державним актом на право спільної часткової власності на землю. Зауважимо, акти на право спільної часткової власності мають видаватися не структурам, яким передано частки в оренду, а співвласникам даної земельної ділянки. Така практика застосовується в Російській Федерації.

Постає запитання, яким чином регулюватимуться орендні відносини при застосуванні права спільної часткової власності на землю?

Якщо орендна плата за домовленістю сторін здійснюватиметься тільки грошима, можна обмежуватися укладанням єдиного договору на оренду спільної земельної ділянки. Визначена сума орендної плати розподіляється між власниками земельних часток порівну. Коли оплата провадиться грошима, різними видами продукції і послуг, договір про оренду спільної земельної ділянки необхідно доповнювати відповідними угодами орендаря з кожним власником земельної частки, оскільки бажання їх щодо видів орендної плати можуть бути різні. У таких випадках, схоже, можна обмежитись укладанням угод лише на частки. Договір на оренду спільної земельної ділянки в цілому набуває формального характеру.

Можливість застосування права спільної часткової власності на землі, передані в оренду новим структурам, обговорювалася під час підготовки проекту нового Земельного кодексу, який нині перебуває на розгляді у Верховній Раді, але не була схвально оцінена всіма розробниками даного документа. Заперечення мотивували тим, що спільна, зокрема спільна часткова власність, майже нічим не відрізняється від колективної. З цим не можна погодитися.

Колективна власність в Україні (як і в інших колишніх республіках СРСР та колишніх соціалістичних країнах) була власністю колективних підприємств, тобто юридичних осіб. І жоден член такого підприємства не мав змоги реалізувати своє право на цю власність. А спільна власність є власністю фізичних осіб (хоча може бути і власністю кількох юридичних, а також юридичних і фізичних осіб). Господарським структурам вона може належати на правах користування, зокрема передана в оренду. Кожен учасник спільної часткової власності зберігає право розпорядження належною йому часткою.

Застосування права спільної часткової власності на земельні ділянки, виділені групам власників земельних паїв, дасть змогу уникнути парцеляції земель новоутворених господарських структур.

2. Чи обов'язково треба реорганізувати всі сільськогосподарські виробничі кооперативи у приватні підприємства?

Зауважимо, сільськогосподарські виробничі кооперативи — це теж приватні підприємства. Тож постає запитання, в які інші приватні підприємства необхідно реорганізувати кооперативи. До інших належать селянські (фермерські) господарства, приватно-орендні підприємства і господарські товариства усіх видів. Імовірно, маються на увазі приватно-орендні підприємства і господарські товариства.

Ідеться, по суті, про ліквідацію однієї з форм підприємницької діяльності на селі, яка передбачена нашим законодавством, а також набула широкого поширення в колишніх соціалістичних країнах Центральної і Східної Європи, у Російській Федерації, інших країнах СНД. Сільськогосподарські виробничі кооперативи є і в країнах сформованої ринкової економіки, зокрема у Франції, у старих і особливо нових землях ФНР.

У більшості країн Центральної і Східної Європи, що здійснюють перехід від адміністративно-командної до ринкової економіки, співвідношення між сільськогосподарськими виробничими кооперативами і господарськими товариствами (формувань на кшталт наших приватно-орендних підприємств у цих країнах немає) складається на користь кооперативів. У Словаччині наприклад на одне господарське товариство припадає 7 сільгоспвиробничих кооперативів, у Болгарії — більш як 8, в Угорщині — 14. У Чехії кількість господарських товариств співвідноситься з виробничими кооперативами як 1:1,05. У всіх названих країнах частка кооперативів у загальному землекористуванні значно перевищує частку земель, які використовують господарські товариства. У нових землях ФНР, приміром, у користуванні кооперативів перебуває 30,4 відсотка земель, господарських товариств — 21,5 відсотка.

У РФ у складі нових структур, що виникли в процесі реорганізації державних і колективних господарств, сільськогосподарські виробничі колективи становлять 31 відсоток, а у складі земель, що їх використовують, — більше 42 відсотків.

Є можливість порівняти ефективність функціонування сільськогосподарських виробничих кооперативів і господарських товариств за даними ФРН, де з цією метою проведено обстеження 8154 сімейних ферм, 642 об'єднань фермерських господарств, 227 сільськогосподарських виробничих кооперативів і 69 господарських товариств з обмеженою відповідальністю. Середній розмір обстежених кооперативів становив 1555,3 га, а господарських товариств — 1210,4 га. Середня чисельність засновників кооперативів — 80, господарських товариств — 27, а середні результати їх господарювання у 1996/1997 господарському році характеризувалися такими даними:

	Сільськогосподарські виробничі кооперативи	Господарські товариства з обмеженою відповідальністю
Поголів'я худоби на 100 га сільгоспугідь, ум. гол.	80,9	68,2
Урожайність зернових, ц/га	52,5	51,0
Виручка від реалізації сільгосппродукції, DM/га	2557	2486
Прибуток, DM/га	958	812
Прибуток на середньорічного працівника, DM	39158	38272

В Україні в процесі реорганізації КСП створено понад 3,3 тис. сільськогосподарських виробничих кооперативів.

Їх частка у складі нових формувань становить 22,5 відсотка. Частка господарських товариств — близько 46 відсотків, приватно-орендних підприємств — 20 відсотків. Від господарських товариств з обмеженою відповідальністю, і особливо від приватно-орендних підприємств, кооперативи відрізняються чисельністю засновників. Приватно-орендні підприємства мають одного засновника (у багатьох випадках разом з іншими членами родини), а основна маса господарських товариств — до 10 засновників. У кооперативах кількість засновників (членів) нерідко перевищує 100, а то й кілька сотень. Саме велика чисельність засновників кооперативів і викликає негативне ставлення до них.

Справді, якщо кооператив створено при реорганізації КСП всіма його членами за великої чисельності засновників, він практично не відрізняється від КСП. Ті члени кооперативу, які потенційно могли б активно здійснювати підприємницьку діяльність, недостатньо зацікавлені в цьому, оскільки результат їхньої діяльності буде розподілено між великою кількістю засновників (членів кооперативу). Саме про реорганізацію таких кооперативів може йти мова, а не про всіх без винятку. При цьому не обов'язково реорганізувати їх у приватно-орендні підприємства чи товариства з обмеженою відповідальністю з невеликою чисельністю засновників. Можна, зберігаючи форму кооперативів, зменшити чисельність засновників (членів) кооперативу (аж до 3), перевівши певну частину їх в асоційовані члени.

Але малочисельність засновників і виробничих кооперативів, і господарських товариств, особливо приватно-орендних підприємств, крім певних позитивів (підприємницька діяльність за інших рівних умов може здійснюватися успішніше), породжує в сучасних умовах і певні ускладнення щодо набуття ними кредитів, гарантованих заставою власності. Причому більшою мірою ці ускладнення притаманні приватно-орендним підприємствам і господарським товариствам.

Власністю господарських товариств і приватно-орендних підприємств як юридичних осіб є лише майно їх засновників. Орендоване ними майно не може бути об'єктом застави. Отже, під заставу майна господарські структури цих обох видів можуть одержувати лише невеликі кредити, за середнього їх землекористування у 2000 га сільгоспугідь. У СВК такі можливості набагато більші, оскільки їм як юридичним особам належить майно не лише членів кооперативу (засновників), а й асоційованих членів.

До того ж, господарські товариства і сільськогосподарські кооперативи як юридичні особи взагалі не можуть набувати кредити під заставу землі, оскільки не мають її у власності. Уся земля, що ними використовується, є орендованою в їх засновників або в інших землевласників, зокрема у власників земельних часток членів реорганізованих КСП, які не стали засновниками даних структур. У приватно-орендних підприємств є можливість одержувати кредити під заставу землі, але лише під власну, а такої землі у них дуже мало.

У світовій практиці сільгоспвиробники основну масу кредитів, зокрема довгострокових, одержують саме під заставу землі. Отже, в нашій країні постає проблема щодо пошуку шляхів набуття кредитів під заставу земельної власності в умовах, що склалися у справі організації землекористування створених на базі КСП нових структур. Зокрема, кредит можуть одержувати засновники нової структури під заставу належних їм земельних часток, які вони передали в оренду цій структурі, і передати одержаний кредит в її розпорядження як юридичній особі. Але оскільки нові структури, зокрема господарські товариства і приватно-орендні підприємства мають невелику кількість засновників, то і кредиту в такий спосіб вони можуть набувати мало. У сільськогосподарських виробничих кооперативів такі можливості набагато більші, оскільки кредит для передачі кооперативу можна одержати під заставу земельних часток не лише засновників (членів кооперативу), а й часток, що належать асоційованим членам. Останні зацікавлені в розвитку кооперативу, зростанні його прибутків, бо дивіденди на майнові паї нараховуються і членам кооперативу (засновникам), і асоційованим членам. У зростанні прибутковості господарських товариств і приватно-орендних підприємств орендодавці майна і землі не мають особливої зацікавленості, оскільки їх взаємовідносини з цими структурами здійснюються за фіксованими ставками плати за передані цим структурам в оренду майнові паї і земельні частки.

У створених на базі КСП господарських товариствах і приватно-орендних підприємствах ті члени КСП, які не є засновниками даних структур і передали їм земельні частки і майнові паї в оренду, але не стали їх працівниками, практично залишилися за межами цих структур. Їх зв'язки з товариством чи приватно-орендним підприємством обмежені відносинами орендаря і орендодавця. У сільськогосподарських виробничих кооперативах той, хто не став засновником (членом) кооперативу, але увійшов до нього асоційованим членом, маючи право дорадчого голосу, бере участь в обговоренні питань діяльності кооперативу.

Сільськогосподарські виробничі кооперативи як організаційно-правова форма підприємницької діяльності за своїми можливостями не поступаються ні господарським товариствам, ні приватно-орендним підприємствам. Тому недоцільно наполягати на реорганізації усіх їх в інші структури. Кооперативи, що створені великою кількістю засновників, можуть бути удосконалені шляхом зменшення числа засновників.

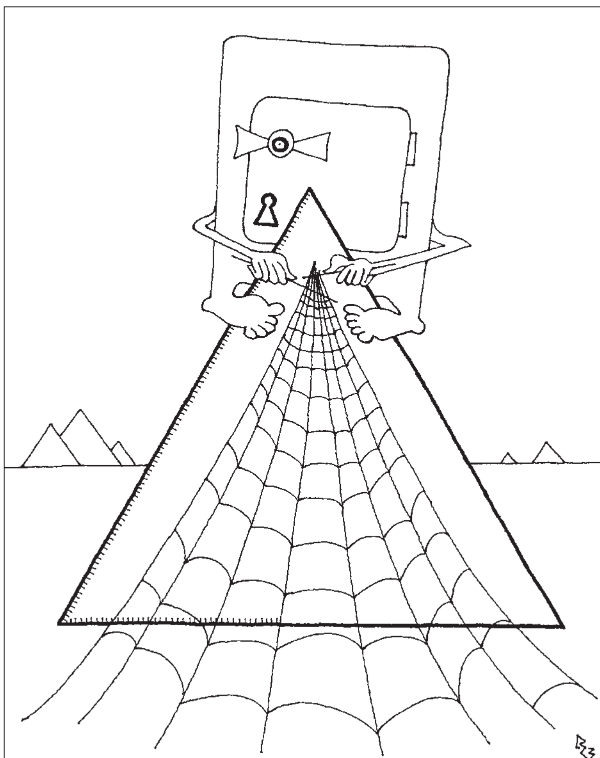
Олексій ОНИЩЕНКО,
академік НАНУ;
Володимир ЮРЧИШИН,
академік УААН.

Орендоване майно не може бути об'єктом застави

Економічна бузина

Точка зору

У нашому тихому суспільстві, як водиться, бурхливо функціонують специфічні заклади, — фонди, центри, друковані видання, що намагаються створити атмосферу безнадійності та песимізму в органах влади та широкої громадськості. А разом з цим протягувати згубні для нашої країни заходи під виглядом «меншого зла в умовах складних економічних обставин».

Так, одна з підгодованих фондами Сороса газет зазначає, що, — «Наукова установа — це не кульмани та конторські столи. Це, як правило, будинки офісного типу, які повинні бути в процесі приватизації і стати якісними офісами. А вони перетворюються на годівниці для керівників збанкрутілих НДІ». Отже, науку слід проголосити банкрутом, колективи науковців викинути на вулицю, науково-технічну та проектно-кошторисну документацію вивезти на звалище, високотехнологічне експериментальне устаткування багатомільйонної вартості демонтувати. А тих виробників, які ще працюють, позбавити в такий спосіб можливості освоєння нових видів продукції, здійснення модернізації та реконструкції виробництва відповідно до вимог сучасного науково-технічного рівня.

Що це не просто думки незалежних експертів, а програмові положення творців «відкритого суспільства», свідчить те, що їх послідовно і цілеспрямовано запроваджують у життя.

Зауважимо, що не тільки копійчаною чорною пропагандою опікуються представники подібних закладів в Україні. Головний зиск вони прагнуть отримати, змусивши Україну передати у власність російської держави, її Газпрому та його західним партнерам об'єкти енергетичного сектору України, особливо у сфері транспортування та зберігання газу.

Саме цими державними підприємствами та іншими експортоспроможними виробниками пам рекомендують розплатитися за сумнівні газові борги.

Причому підсовується спосіб «сплати боргів» у вигляді випуску та багаторазового перепродажу цінних паперів, на якому мають зірвати куш відповідні банки та фонди. Що більше буде роздутий наш «газовий борг», то більші будуть прибутки цих перепродавців. Щоб домогтися виконання задуму, «порадники» направляють пропозиції цього плану вищим посадовим особам держави.

Не виключено, що саме для пропагандистської підтримки подібних проектів колишній Президент держави Л. Кравчук на пропозицію соросівського «інституту відкритого суспільства» утворив своїм Указом Міжнародний центр перспективних досліджень. Мало того, Л. Кравчук зобов'язав Кабінет Міністрів надавати цьому центру матеріальне та інші види забезпечення, потрібні йому, для отримання прибутків від власної діяльності.

Викликає подив, що всупереч засновницьким документам перспективні дослідники у своїх публікаціях видають себе за незалежну, неприбуткову організацію. Що з правової точки зору потребує незалежних досліджень з передбачуваними перспективами. Мабуть рівень міжнародності центру вивищується над законом щодо боротьби з корупцією, яку він так гнівно засуджує в своїх виданнях.

Хоча програму багатогранної діяльності зазначеного центру було підтримано хорошою матеріальною базою, очевидних напрямів роботи виявилося лише два, один із яких — нав'язування українській еліті домагань Міжнародного валютного фонду, спрямованих на порушення Конституції та законів України. Адже МВФ, як офіційна організація при ООН, за своїм статутом не має права витрачати значні кошти на на пропаганду своєї діяльності. Може, тому цей клопіт нишком узяли на себе численні структури, створені «інститутом відкритого суспільства».

Варто навести характерний епізод, що стався на одному з так званих семінарів у зазначеному центрі.

Перед представниками громадських організацій та працівниками державних органів виступали економісти-естрадники з цього закладу, які вже вкотре передрікали Україні у 2000 році якщо не економічний крах, то повну застійність і руйнацію. А засобом для виживання держави в цих умовах рекомендували зниження соціальних видатків, зокрема на освіту, розширення сфери діяльності примітивних карликових підприємств для «створення робочих місць» та масовий розпродаж державних стратегічно важливих народногосподарських об'єктів.

У такій похмурій обстановці відомий київський учений, доктор фізико-математичних наук Леонід Шульман зазначив, що у розвинених країнах всіх континентів п'ята частина національного доходу створюється у сфері науки та розробки прогресивних технологій. Саме цей чинник забезпечує їх економічний та соціальний розвиток, політичний вплив у світі. Отже, нам в Україні необхідно приділити значну увагу розвиткові науково-дослідного сектору економіки.

У відповідь на ці слова вченого майже вся агітбригада працівників соросівського центру відповіла тривалим сміхом. Так і з'ясувалося, що наші перспективи вже добре досліджені.

Другий напрям діянь Міжнародного центру перспективних досліджень проявляється у висмоктуванні з пальця під виглядом економічних передбачень похмурих пророцтв про неминучий крах нашого народного господарства, девальвацію гривні, посилення залежності від імпорту тощо.

От як, наприклад, рік у рік інформував цей заклад потенційних економічних партнерів про перспективи української економіки. На початку 1998 року він поширював прес-реліз під назвою: «Економічного зростання у 1998 році не буде», на початку 1999 року передрікав: «1999 рік буде роком реформ або роком краху», а наприкінці того самого року так прогнозував розвиток української економіки в наступному 2000-му: «...ВВП — на 0,5%, промислового виробництва — на 1,5%, сільськогосподарського — на 0,5%», а також поширював думку своїх польських колег про девальвацію гривні — 6,5 грн. за долар — та неспроможність України виконати свої зовнішні боргові зобов'язання.

Як відомо, насправді у 2000 році Україна, не отримуючи зовнішніх позик, виплатила свої борги, зростання ВВП становило 6 %, промислового виробництва — 12,9 %, сільськогосподарського виробництва — 7,6%, курс гривні до долара США був стабільний протягом року на рівні 5,44 грн. за долар, експорт зростав значно скоріше від імпорту.

На жаль, уся та економічна бузина, що під виглядом досліджень та висновків «незалежних експертів» поширюється центром у багатьох країнах та в Інтернеті, береться до відома іноземними економістами та підприємцями для оцінки надійності та перспективності економічного співробітництва з Україною.

Зрозуміло, що після регулярного ознайомлення з такою незалежною чорнухою у підприємницьких колах різних континентів виникають застереження щодо розвитку ділових стосунків з нашою країною, адже вони мають розпоряджатися довіреними їм капіталами з мінімальним ризиком та найбільшою ефективністю. Тому Україна опиняється в частковій економічній ізоляції, яка призводить до значних втрат доходів унаслідок звуження участі наших підприємств у міжнародному поділі праці.

Недаремно відомий український економіст Володимир Черняк якось влучно зазначив, що цей центр та подібні організації спочатку виготовляють негативні для України віщування, а потім докладають усіх зусиль, щоб вони справдилися.

Чи варто припускати, що негативні характеристики України, намальовані «соросятами», можуть враховуватися у важливих питаннях розвитку міжнародного економічного співробітництва нашої країни?

Зазначимо лише, що в умовах глобалізації світової економіки, коли для підприємств інших країн наявні численні альтернативні можливості у виборі ділових партнерів, зниження довіри до України лише на кілька відсотків відсуває наших підприємців на лаву запасних, з якими краще уникати ділової співпраці.

Юрій КАМ'ЯНИЙ,
завувач секретаріату Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Банкіри пішли ва-банк. Конституційний Суд їх підтримав

Органи державної влади, зокрема суди, під час розгляду відповідних спорів, не мають права в разі застосування санкцій до підприємств, організацій, установ — порушників валютного, податкового законодавства, керуватися положеннями частини першої статті 38 Кодексу України про адміністративні порушення (КУпАП). Такий висновок випливає з рішення Конституційного Суду за наслідками розгляду конституційного звернення відкритого акціонерного товариства «Всеукраїнський Акціонерний Банк» (більше відомий як «ВАБанк»).

Нагадаю, що йдеться про передбачені частиною першою статті 38 КУпАП строки накладення адміністративної відповідальності за валютні і податкові порушення — таке стягнення може бути накладено не пізніш як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а якщо воно триває — два місяці з дня його виявлення.

Судячи з цього, державні органи досі, по-своєму трактуючи норми цієї статті, вдавалися до вказаних у статті 38 строків і у стосунках з банками, фірмами, підприємствами тощо. «ВАБанк», не погодившися з такою практикою, звернувся по офіційне тлумачення законодавчої норми до Конституційного Суду. Вердикт останнього про те, що передбачені цією статтею строки не застосовуються у випадках притягнення саме юридичних осіб, є остаточним, обов'язковим і оскарженню не підлягає.

За цього КС визнає до решти не врегульованим механізм притягнення юридичних осіб до віповідальності, зокрема визначення тих само строків застосування до них заходів впливу. З огляду на це, як зазначає прес-служба КС, парламенту слід у найстисліші терміни врегулювати питання відповідно до положень Конституції України та з урахуванням нинішнього судового рішення.

Анатолій БЕНЬ.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Арбітражного процесуального кодексу України

Верховна Рада України *постановляє:*

I. Внести до Арбітражного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст.56; 1993 р., № 33, ст.347; 1995 р., № 14, ст.90; 1997 р., № 25, ст.171; 2000 р., № 30, ст.233; 2001 р., №11, ст.56) такі зміни:

1. Статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Доарбітражне врегулювання розбіжностей, що виникають під час укладення певної категорії господарських договорів

Спори, що виникають при укладенні господарських договорів, можуть бути подані на вирішення арбітражного суду».

2. У статті 5:

частину першу викласти в такій редакції:

«Сторони застосовують заходи доарбітражного врегулювання господарського спору у випадках, передбачених цим Кодексом, а також за домовленістю між собою, якщо це обумовлено договором»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Спори, що виникають з договору перевезення, договору про надання послуг зв'язку та договору, заснованому на державному замовленні, можуть бути передані на вирішення арбітражного суду за умови додержання сторонами встановленого для даної категорії спорів порядку їх доарбітражного врегулювання».

У зв'язку з цим частини другу, третю і четверту вважати відповідно частинами третьою, четвертою і п'ятою;

у частині п'ятій слова «Вимоги щодо доарбітражного врегулювання господарських спорів не поширюються» замінити словами «Порядок доарбітражного врегулювання господарських спорів не поширюється».

3. Назву та частину першу статті 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Доарбітражне врегулювання спорів, що виникають у разі зміни та розірвання певної категорії господарських договорів

Підприємство чи організація, які вважають за необхідне змінити чи розірвати договір, зазначений у частині другій статті 5 цього Кодексу, надсилають пропозиції про це другій стороні за договором».

4. У частині четвертій статті 22 після слів «врегулювання спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу».

5. У першому реченні частини другої статті 24 після слів «заходів доарбітражного врегулювання спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу».

6. У частині першій статті 26 після слів «за умови вжиття заходів доарбітражного врегулювання спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу».

7. Частину третю статті 27 виключити.

8. У пункті 6 частини другої статті 54 після слів «врегулювання спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу».

9. У пункті 1 частини першої статті 57 після слів «господарського спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу», а слова «протокол розбіжностей і документи, що підтверджують дату його одержання» виключити.

10. У частині першій статті 63:

у пункті 7 слова «в установленому порядку» замінити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу»;

пункт 8 виключити.

11. У пункті 2 частини першої статті 65 після слів «врегулювання спору» доповнити словами «у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу».

12. Пункт 3 частини першої статті 80 викласти в такій редакції:

«3) заявник не вжив заходів доарбітражного врегулювання спору у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу, і можливість такого врегулювання втрачена».

13. Пункт 3 частини першої статті 81 викласти в такій редакції:

«3) позивач не вжив заходів доарбітражного врегулювання спору у випадках, передбачених статтею 5 цього Кодексу, і можливість такого врегулювання не втрачена».

14. Частину першу статті 104 викласти в такій редакції:

«Про час і місце перевірки рішення, ухвали, постанови учасники процесу повідомляються письмово. Нез'явлення сторін, прокурора чи його заступника не є перешкодою для перевірки рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 травня 2001 року.
№ 2413-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1993 р., № 24, ст. 270; 1996 р., № 41, ст. 192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р., № 3, ст. 20, № 21, ст. 163, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, № 48, ст. 406; 2001 р., № 11, ст. 46) доповнити пунктом «о» такого змісту:

«о) тимчасово до 1 січня 2003 року товари, що ввозяться на митну територію України і мають згідно з Гармонізованою системою опису і кодування товарів такі коди:

Код товару	Опис товару
3208	Фарби та лаки (включаючи емалі та політури)
3211 00 000	Готові сикативи
3212	Пігменти (включаючи металеві порошки та металеві пластівці), які використовують для виробництва фарб (включаючи емалі); фольга для тиснення; барвники та інші барвні речовини, упаковані для роздрібної торгівлі
3215 11 000	Фарба друкарська чорна
3215 19 000	Фарба друкарська, крім чорної
3907 50 000	Тільки смоли алкідні для виробництва фарб
4008	Тільки гумові пластини для використання у виробництві офсетних форм
4810 11, 4810 12 000	Папір та картон для писання, друку або інших графічних цілей
4810 91	Папір та картон, багатошарові
4823 59 900	Тільки папір та картон для писання, друку
5901 10 000	Тільки тканини для виготовлення палітурок для книг
7606 11, 7607 19	Тільки пластини для виготовлення офсетних (металевих) та флексографічних (фотополімерних) форм
8439	Обладнання для виробництва паперової маси з целюлозних волокнистих матеріалів або для виробництва чи оброблення паперу або картону
8440	Обладнання для оправлення, включаючи машини для брошурування
8440 90 000	Частини обладнання для оправлення, включаючи машини для брошурування
8442 10 000	Тільки машини фотонабірні і набірнодрукувальні
8442 30 000	Машини, апарати та прилади
8442 40 000	Частини до машин, апаратів та приладів
8443 11 000	Машини для офсетного друку, рулонні
8443 12 000	Машини для офсетного друку, аркушеві
8443 19 900	Машини для офсетного друку
8443 90	Частини для друкарського обладнання, допоміжних машин та механізмів».

2. У статті 3 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 82; 1998 р., № 30-31, ст. 193; 2000 р., № 21, ст. 157):

а) абзац дев'ятнадцятий частини шостої викласти у такій редакції:

«періодичні видання друкованих засобів масової інформації, що мають реєстраційні свідоцтва, видані уповноваженими органами України, книги, брошури, альбоми, нотні видання, буклети, плакати, картографічна продукція, що видаються юридичними особами —резидентами України»;

б) абзаци другий і третій частини восьмої виключити.

3. Статтю 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, № 37, ст. 239, № 38, ст. 250, № 47, ст. 294, № 51, ст. 305, ст. 307; 1998 р., № 10, ст. 37, № 17, ст. 83, № 18, ст. 95, № 20, ст. 100, № 33, ст. 224; 1999 р., № 4, ст. 33, № 7, ст. 53, ст. 54, № 15, ст. 83, ст. 88, № 18, ст. 140, ст. 142, № 26, ст. 214, ст. 216, № 31, ст. 250, № 32, ст. 264, № 35, ст. 302, № 38, ст. 338, ст. 341, ст. 343, ст. 352, № 39, ст. 356, ст. 357, № 51, ст. 446; 2000 р., № 2, ст. 16, № 3, ст. 20, № 10, ст. 78, № 20, ст. 149, № 22, ст. 172, № 25, ст. 197, № 26, ст. 209, № 32, ст. 258, ст. 260, № 35, ст. 283, № 36, ст. 300, № 38, ст. 318, № 40, ст. 339, № 48, ст. 406; 2001 р., № 4, ст. 15, № 7 ст. 36, № 11, ст. 46, ст. 50) доповнити пунктом 11.33 такого змісту:

«11.33. Тимчасово до 1 січня 2003 року звільняються від оподаткування операції з ввезення на митну територію України товарів, визначених пунктом «о» статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф».

4. Статтю 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 2, ст. 7, № 10, ст. 35; 1999 р., № 2-3, ст. 21, № 4, ст. 33, № 32, ст. 264, № 38, ст. 338, № 39, ст. 357; 2000 р., № 5, ст. 34, № 38, ст. 318, № 39, ст. 333, № 43, ст. 363, № 46, ст. 393, № 48, ст. 406) доповнити пунктами 7.19 та 7.20 такого змісту:

«7.19. Тимчасово до 1 січня 2003 року не включаються до складу валових доходів платника податку доходи, отримані від продажу видавничої продукції замовнику або безпосередньому споживачу.

7.20. Платники податку, зазначені у пунктах 7.11 — 7.13, 7.19 цієї статті, ведуть окремий облік доходів, які не включаються до складу валових доходів або звільняються від оподаткування згідно з нормами зазначених пунктів. При цьому:

до складу валових витрат таких платників податку не включаються витрати, понесені у зв'язку із одержанням таких звільнених доходів;

балансова вартість покупних товарів, матеріалів, сировини, комплектуючих виробів та напівфабрикатів на складах, у незавершеному виробництві та залишках готової продукції, які використовуються для одержання таких звільнених доходів, не бере участі у розрахунку приросту (убутку) балансової вартості згідно із пунктом 5.9 статті 5 цього Закону;

сума амортизаційних відрахувань, нарахованих на відповідну групу основних фондів, що використовуються для отримання таких звільнених доходів, не враховується у зменшенні скоригованого валового доходу згідно із пунктом 3.1 статті 3 цього Закону. У разі коли основні фонди використовуються як для одержання звільнених доходів, так і для інших доходів, які підлягають включенню до складу валових доходів згідно з цим Законом на загальних підставах, скоригований валовий дохід платника податку підлягає зменшенню на частку загальної суми нарахованих амортизаційних відрахувань, яка так відноситься до загальної суми нарахованих амортизаційних відрахувань звітного періоду, як сума доходів, що підлягає включенню до складу валових доходів згідно з цим Законом на загальних підставах, відноситься до загальної суми валових доходів з урахуванням звільнених.

У такому ж порядку ведеться окремий облік результатів фінансово-господарської діяльності за доходами, які враховуються у визначенні об'єкта оподаткування, що оподатковується за ставкою нижчою, ніж визначена у пункті 10.1 статті 10 цього Закону».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 червня 2001 року.

2. Положення пунктів 1 і 3 розділу I цього Закону, згідно із якими вносяться зміни відповідно до статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» та статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість», застосовуються до товарів, пред'явлених до митного оформлення починаючи з 1 червня 2001 року.

3. Положення пункту 4 розділу I цього Закону, згідно із яким вносяться зміни до статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», застосовується щодо доходів і витрат, а також амортизаційних відрахувань, що отримані або понесені (нараховані), починаючи з 1 червня 2001 року.

4. Особа, яка придбала торговий патент на торгівлю товарами, визначеними у пункті 2 розділу I цього Закону, має право на безоплатний обмін такого торгового патенту на пільговий торговий патент без справляння плати за такий обмін та без повернення раніше сплачених сум торгового патенту.

5. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 травня 2001 року.
№ 2410-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до деяких законодавчих актів України такі зміни:

1. Частину другу статті 112 Кримінально-процесуального кодексу України після цифр «156^3» доповнити цифрами «156^4».

2. Частину третю статті 10 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 654) викласти у такій редакції:

«Суб'єкт підприємницької діяльності може бути визнаний арбітражним судом банкрутом у порядку, передбаченому Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

3. У Законі України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 24, ст. 272; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 655; 1993 р., № 13, ст. 115, ст. 116, № 19, ст. 204, № 26, ст. 279, ст. 280; 1994 р., № 38, ст. 353; 1995 р., № 14, ст. 90, ст. 93; 1996 р., № 52, ст. 302):

в абзаці першому пункту 1 статті 3 слова «якщо це не суперечить антимонопольному законодавству України» замінити словами «якщо інше не передбачено законодавством України»;

перше речення пункту 2 статті 16 доповнити словами «і якщо інше не передбачено законодавством України»;

абзац третій пункту 1 статті 35 викласти в такій редакції:

«У разі визнання підприємства банкрутом його ліквідація проводиться згідно з ліквідаційною процедурою, передбаченою Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

статтю 36 доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

«4. У разі визнання підприємства банкрутом черговість задоволення вимог кредиторів визначається відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

У зв'язку з цим пункти 4—7 вважати відповідно пунктами 5—8.

4. У Законі України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682; 1992 р., № 48, ст. 662; 1995 р., № 14, ст. 90, ст. 93):

абзац другий пункту «в» частини четвертої статті 19 викласти в такій редакції:

«на підставі рішення арбітражного суду в порядку, встановленому Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

частину першу статті 20 викласти в такій редакції:

«Ліквідація товариства проводиться призначеною ним ліквідаційною комісією, а у разі припинення діяльності товариства за рішенням суду (арбітражного суду) — ліквідаційною комісією, що призначається цими органами. У разі визнання товариства банкрутом його ліквідація проводиться згідно з ліквідаційною процедурою, передбаченою Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

5. Абзац третій пункту 1 статті 32 Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 272, № 48, ст. 658) викласти у такій редакції:

«У разі визнання підприємства банкрутом його ліквідація проводиться згідно з ліквідаційною процедурою, передбаченою Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

6. Частину другу статті 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 30, ст. 416; 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 18, ст. 88; 1999 р., № 29, ст. 239; 2000 р., № 33-34, ст. 272) доповнити абзацом шостим такого змісту:

«У разі порушення провадження у справі про банкрутство керівник або орган управління боржника виключно за погодженням з розпорядником майна подає орендодавцеві матеріали щодо оренди нерухомого майна, копію яких орендодавець у п'ятиденний строк після дати реєстрації заяви надсилає органу, уповноваженому управляти відповідним майном».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 травня 2001 року.
№ 2409-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 70 Кримінального кодексу України викласти у такій редакції:

«Стаття 70. Контрабанда

Контрабанда, тобто переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю товарів, валюти, цінностей та інших предметів у великих розмірах, а так само таке ж незаконне переміщення культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, радіоактивних, вибухових речовин, зброї та бойових припасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї), — караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з конфіскацією предметів контрабанди та майна.

Ті самі дії, вчинені повторно, або за попереднім зговором групою осіб, або особою, раніше судимою за контрабанду, — караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією предметів контрабанди та майна.

Примітка. Під великим розміром слід розуміти контрабанду, загальна вартість предметів якої становить п'ятсот і більше офіційно встановлених мінімальних розмірів заробітної плати».

2. У Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 16, ст. 203, № 35, ст. 511; 1994 р., № 20, ст. 116; 2000р., № 38, ст. 318):

1) статтю 100 викласти у такій редакції:

«Стаття 100. Контрабанда

Переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю товарів, валюти, цінностей та інших предметів у великих розмірах, а так само таке ж незаконне переміщення культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, радіоактивних, вибухових речовин, зброї та бойових припасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї), наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів є контрабандою і карається відповідно до закону»;

2) пункт 10 статті 15 викласти в такій редакції:

«10) під «предметами» — будь-які предмети (товари, транспортні засоби, валюта, цінності, речі тощо), що переміщуються через митний кордон України»;

3) абзац перший статті 116 викласти у такій редакції:

«Переміщення предметів через митний кордон України поза митним контролем, тобто переміщення предметів через митний кордон поза місцем розташування митниці, поза часом здійснення митного оформлення або з незаконним звільненням від митного контролю, за відсутності ознак контрабанди, чи вчинення підготовчих дій до такого порушення».

3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Законодавство України про адміністративні правопорушення

Законодавство України про адміністративні правопорушення складається з цього Кодексу та інших законів України.

Закони України про адміністративні правопорушення до включення їх у встановленому порядку до цього Кодексу застосовуються безпосередньо.

Положення цього Кодексу поширюються і на адміністративні правопорушення, відповідальність за вчинення яких передбачена законами, ще не включеними до Кодексу.

Питання щодо адміністративної відповідальності за порушення митних правил регулюються Митним кодексом України»;

2) статті 208, 208^1, 209 та 234 виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 травня 2001 року.
№ 2415-III.

Гасла, пісні, танці та городи

Росія перша з колишніх радянських республік десять років тому проголосила незалежність. Слідом за Москвою суверенними стали всі інші. Проте РФ не треба було створювати власні держапарат, гроші, армію, політичну еліту. Все це дісталося їй на радість і на горе у спадок від СРСР.

Нині Кремль декларує державну впевненість, відмову від єльцинського свавілля, громадську злагоду та вірність своєму президентові. Сьогодні на Червоній площі не буде військового параду і святкової демонстрації трудящих. Очікується, що партійні колони комуністів, жириновців, правих, і, звісно ж, численних прихильників залізного Путіна з гаслами і транспарантами пройдуть вулицями Москви. На площах і стадіонах «дорогої столиці» співатимуть пісень зірки російської естради, а молодь питиме пиво і битиметься з особами кавказької національності. Ввечері —звичайний святковий салют. За традицією всі кричатимуть «Ура!» і тусуватимуться біля Мавзолею Леніна та пам'ятника маршалові Жукову.

Але, здебільшого, три вихідні з нагоди Дня незалежності російський народ святкує на городах.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Ганза — модель майбутнього Європи

Дві тисячі гостей з 95 міст десятка держав, сотня журналістів, близько 800 тисяч доларів Ризької думи і спонсорів, 4 фестивалі, наукова конференція, молодіжний форум, виставки, концерти, ярмарок та багато чого іншого — такі масштаби 21-х міжнародних Днів Ганзи, що проходили в Ризі і ще шести латвійських містах з 7 по 10 червня. Їхній девіз: «Жива історія, живий дух».

«Стара Ганза» у XIII—XVIII століттях об'єднувала майже двісті міст від норвезького Бергена до російського Великого Новгорода. Її організували купці, щоб захиститися від розбійників. Товари з міст — членів Ганзи не обкладалися митом, вони оплачувалися єдиною валютою. Була також єдина система мір і вагів. Виступаючи на теоретичній конференції 7 травня, бургомістр німецького Любека Бернд Сахе сказав, що «Ганза — модель майбутнього Європи»...

Якщо в середньому кожне місто, що входить до «Нової Ганзи» (а всього їх 208 у 17 країнах), відрядило до Риги по 21 представнику, то естонський Тарту —аж 91! Кореспондент «ГУ» запитав голову міських зборів Тарту, кандидата у президенти Естонської Республіки Пеетеру Тульвісте: чи випадково це?

— Звичайно, ні! — відповів Тульвісте. — Річ у тому, що 2005 року ганзейські дні проходитимуть у Тарту. Уже кілька років ми до цього готуємося і нині скористалися з того, що Дні Ганзи відбуваються поряд. Ганзейський союз був насамперед торговим. І сьогодні ідеологія відновлених Днів Ганзи цілком чітка: такі події мають дати історичне тло новій Європі, яка об'єднується. Вони підкреслюють, що в старі часи міста й народи завжди співробітничали. А то, коли читаєш підручники історії, створюється враження, що тоді люди лише воювали...

У суботу учасники Днів Ганзи роз'їхалися у колишні ганзейські міста від Вентспілса на заході до Валміери на сході. Мене потягло на захід, і я зміг узяти участь у церемонії підняття «Синього прапора» на вентспілському пляжі, що свідчить про його відповідність «європейським вимогам». Побачив і те, як ретельно відновлюється замок німецьких хрестоносців, які ще недавно вважалися «чорними лицарями» — загарбниками балтських племен. До речі, у столиці 9 червня також відкрито пам'ятник її засновникові — німецькому єпископу Альбрехту. Це викликало протест націонал-радикалів.

10 червня на Домській площі спущено й передано бельгійському місту Брюгге прапор Ганзи. Наступного року святкування відбудуться там.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

***На знімку АП:** японські школярі вшановують пам'ять своїх загиблих однолітків. Вісім дітей у минулу п'ятницю загинули від руки маніяка в префектурі Осака.*

Дату визначено, ролі розподілено

Палата представників Білорусі проголосувала за постанову про проведення президентських виборів. Вони відбудуться 9 вересня поточного року.

Проект постанови обговорювали в Палаті представників більш як 2 місяці. Депутати внесли до нього низку положень, які, на їхню думку, могли б знизити ймовірність фальсифікацій під час голосування. Всі депутати зможуть контролювати перебіг виборів як звичайні спостерігачі. За словами голови ЦВК Лідії Єрмошиної, виборчу комісію такий варіант цілком задовольняє, бо «це відповідає законодавству». Як повідомила Л. Єрмошина, заявки про реєстрацію ініціативних груп Центрвиборчком прийматиме до 15 червня, час з 21 червня по 20 липня відведено для збирання підписів. Для того, щоб зареєструватися кандидатом у президенти, потрібно набрати не менш як 100 тисяч підписів виборців. Перевірка підписів і реєстрація кандидатів відбуватиметься до 9 серпня, а потім розпочнеться агітаційна кампанія.

13 осіб сьогодні в Білорусі заявили про те, що претендуватимуть на президентський пост. У тому числі «п'ятірка» опозиційних кандидатів: голова Федерації профспілок Володимир Гончарик, лідер Компартії Сергій Калякін, екс-прем'єр Михайло Чигир, колишній міністр оборони Павло Козловський і колишній губернатор Гродненської області Семен Домаш. Серед решти —депутат Палати представників Наталя Машерова (дочка Петра Машерова, популярного лідера БРСР 70-х років) і навіть художній керівник Театру сатири та гумору «Христофор» Євген Крижанівський. Одним із кандидатів, ясна річ, буде Олександр Лукашенко.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Чи було друге обличчя у льодової королеви?

У Німеччині спалахнула чергова дискусія. Цього разу у зв'язку із 35-річною Катаріною Вітт — легендарною фігуристкою. У колишній НДР її називали «найкращим обличчям соціалізму» і вона була загальною улюбленицею. Віт досі вражає красою на телевізійних екранах і жодна світська тусовка не відбувається без її участі.

Але ось якийсь журналіст звернувся до відомства, яке розпоряджається архівами колишнього міністерства державної безпеки НДР — Штазі, з проханням «видати для роботи досьє на фрау Катаріну Вітт». І нічого особливого в цьому проханні не було: у відомстві зберігається вісім мільйонів досьє, заведених колись на громадян НДР. Кожен із них, якщо захоче, може прочитати «свою» справу. Якщо вона викликає громадський інтерес, то на вимогу істориків або журналістів також може бути надана для ознайомлення і вивчення.

Нещодавно об'єктом такого вивчення став екс-канцлер Гельмут Коль, кожний крок якого ретельно відстежувала Штазі. Але перспектива винесення досьє для прочитання широким загалом аж ніяк не задовольняла Коля, котрий заявив, що в справі досить багато фактів суто особистого характеру і він не бажає їх оприлюднення. Але в такому разі закон надає право суду визначити характер матеріалів. Гельмут Коль звернувся до суду, він відбудеться 4 липня.

Цю обставину вирішила використати і Катаріна Вітт як захист своєї честі. А доти газети намагаються вивудити: чи була вона «стукачем» Штазі, чи є його жертвою. Але те, що кожний крок знаменитості відстежувався, а всі її телефонні розмови прослуховувалися — безперечно. Про це свідчать деякі добуті матеріали справи, що складається з восьми томів на 1354 сторінках.

Поки що йдеться лише про те, як служба безпеки заохочувала льодову королеву . То їй надали однокімнатну квартиру, то автомобіль «Лада-2107», то для її батьків — дефіцитний «Вартбург». Є в досьє і її розписка про отримання від МДБ легкового автомобіля марки «Фольксваген-гольф». За це вона тепло подякувала турботливому відомству. Про що в документах є відповідний коментар: «Катаріна Вітт бачить у міністерстві державної безпеки партнера, якому довіряє всі свої турботи та проблеми, аж до ставлення до чоловіків».

Але спроби зробити подачки Штазі, як «плату за певні послуги», тобто за роботу позаштатним інформатором, вона категорично заперечує: «На щастя, мені ніхто нічого такого не пропонував».

А поки що в суспільстві є про що поговорити. «Вивести її на чисту воду!» — вимагають одні. «Це було 15 років тому, вона була зовсім дівчинкою, — захищають Каті інші. — Якщо її й змусили щось підписати, то чи треба поводитися з нею так суворо?»

Але справа все-таки серйозна. Що в ній правда, а що вигадка «стукачів», котрі заробляли у такий непристойний спосіб свій хліб, тепер сказати важко. А коли людина, на яку заведено досьє, не винна, то як їй перенести полоскання брудної білизни, до якої вона не має стосунку? Отож міністр внутрішніх справ Отто Шилі, коментуючи дискусії, сказав, що його відомство шукає шляхів, щоб досьє жертв Штазі не були оприлюднені.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

■ Львів

Приготування завершуються

Львів і львів'яни готові до візиту Найсвятішого Отця. Такого висновку дійшли члени оргкомітету, урядовці: віце-прем'єр-міністр Володимир Семиноженко та міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Відвідавши Львів, вони відзначили високу духовну готовність галичан і швидкі темпи робіт на господарських об'єктах. Будівельники запевняють, що до 16 червня закінчать реставраційні роботи на Святоюрському комплексі, реконструкцію іподрому та інше. У місті відремонтовано дороги, визначено місця для стоянок автотранспорту. Нині головне, наголосив Анатолій Зленко, подбати про безпеку. Він також закликав політичні партії і громадські організації до стриманості та виваженості.

■ Рим

Уряд сформовано

Учора приведено до присяги новий уряд Італії. Прем'єр-міністр Сільвіо Берлусконі, подавши президентові країни Карло Адзеліо Чампі список членів свого кабінету, зазначив: це — «чудова команда, яка дотримає дані народу обіцянки». Після присяги склад уряду має бути затверджений обома палатами італійського парламенту.

■ Тель-Авів

Вирішення питання затягується

Палестинський представник Марван Канафані заявив, що керівництво Палестинської автономії ніколи не погодиться заарештувати войовничих ісламістів. А міністр закордонних справ Ізраїлю Шимон Перес, зі свого боку, привітав американські пропозиції, представлені главою ЦРУ Джорджем Тенетом.

■ Лондон

Грін-кард по-британськи

Британський уряд дав зрозуміти, що переглядає свою імміграційну політику. Новий міністр внутрішніх справ Девід Бланкетт сказав, що розглядає можливість запровадження системи тимчасових посвідок на проживання, щоб поповнити нестачу кваліфікованої робочої сили в деяких секторах економіки країни.

■ Катманду

Запитань більше, ніж відповідей

Король Непалу Г'янендра продовжив на чотири дні роботу спеціальної комісії, що розслідує обставини загибелі майже всієї королівської сім'ї. Згідно з деякими повідомленнями, роботі комісії заважає той факт, що не було зроблено розтину жодної із жертв. Передають також, що непопулярність короля Г'янендри та спроби уряду дозувати інформацію про те, що сталося, викликають у населення підозру в достовірності наявних версій трагедії.

■ Вашингтон

Європейське турне

Президент США Джордж Буш вирушив у свою першу поїздку по Європі, яка триватиме шість днів. Заплановано його зустрічі з президентом Росії, генеральним секретарем НАТО, а також з президентами і прем'єр-міністрами всіх 19 держав—членів альянсу.

■ Белград

Контроль відновлено

Частини югославської армії зайняли останню ділянку тепер уже колишньої буферної зони поблизу адміністративного кордону з краєм Косово. Два місяці тому керівництво НАТО погодилося з тим, щоб сербські війська знову повернулися в буферну зону, утворену в результаті косовського конфлікту. Експерти пов'язують це рішення з активізацією албанських бойовиків у Македонії та Косово.

■ Скоп'є

Знову бої

Частини македонської армії розпочали новий наступ на позиції албанських бойовиків. Даних про втрати з обох сторін не надходило. Наступ розпочався, попри погрози бойовиків утргнутися в Скоп'є. З таким попередженням напередодні виступив один з албанських польових командирів. Він, зокрема, пообіцяв обстріляти ключові об'єкти столиці — аеропорт та низку адміністративних будинків.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Молячись про прощення наодинці з Вічністю...

Небагатьом херсонцям відомо, що в Бериславському районі в селі Червоний Мак є діючий чоловічий монастир. Історія тут в усьому: в густих заростях диких кущів, у кам'яних східцях, у вузьких в'юнких стежинках і в темних глибинних водах Дніпра, що віками б'ються об крутий скелястий берег. Саме він і служив людям місцем для єднання із Всевишнім. До сьогодні збереглися видовбані в скелях печери-келії.

...Наприкінці XVIII століття на степових південних землях, за шістнадцять верст від Берислава виникло пристановище ченців — Софронієвська пустинь. Із прибережної балки, прозваної в народі Пропасною, з появою божих людей поступово зникли розбійники. А місце на скелястому березі і далі обживали ченці. Через два десятиліття із Смоленської області в Софроніївську пустинь переводять монастир, який носить ім'я священномученика Григорія. Звідси і нинішня його назва — Свято-Григоріївський.

Обитель стала маленькою державою. Монастир мав 26 тисяч десятин землі, 70 капітальних будівель на подвір'ях. Уздовж берегів простягалися сади, виноградники, колосилося жито й пшениця. У ченців був свій млин, маслоробня, пасіка і навіть електростанція. Діяли церковно-приходська школа, духовна семінарія, лікарня, аптека, утримувався дитячий сирітський притулок.

Весь цей уклад життя зруйнували в жовтні 1917-го. На місці підірваних храмів з'явилися танцмайданчики, гуртожитки, дитячий садок. А 30 років тому на місці погосту ченців побудували школу.

...У напівзруйнованому винному погребі монастиря на стінах — сліди бурих плям. Це — кров розстріляних більшовиками ченців. Багато разів їх забілювали. Проступають. А коли років зо два тому в підвалі виконували молитовні співи — плями стали точитися.

Монастир відбудували у зруйнованому приміщенні колишнього сирітського притулку. Спорудили дзвіницю. «Робочий» день починався о четвертій ранку. Дві години його мешканці проводять в молитві. Потім служба в храмі.

— У недільні дні приходять до нас дітки з малозабезпечених сімей, самотні люди поважного віку. Всіх запрошуємо до столу, ділимося, чим Бог послав, хоча самі живемо на пожертвування, — неквапливо веде розповідь отець Феодосій.

...Зупинися, перехожий. Зверни погляд на ці куполи.

Алла БРУСИЛОВА.
Фото автора і Геннадія КАБАЧЕНКА.

Злодій

— Мене пограбував мій онук, — сказала Галина Володимирівна В. — Я сама провела розслідування і лише через рік дізналася про цю гірку правду. Прикро, дуже прикро, не догледіли дитину

За листом читача

...Розлучення сина Галина Володимирівна сприйняла спокійно, либонь, бачила: до цього йшлося давно. По-жіночому жаліла невістку, хоч була все-таки на боці сина. Проте розуміла, що найважче в цій ситуації маленькому Сашкові. Онук при зустрічах з бабусею все розпитував, чому так рідко приходить татко, адже, мабуть, через це сердиться мама, навіть інколи б'є, виганяє з дому. Стає лагідніша з ним лише тоді, коли приходять чужі дяді.

Галина Володимирівна пригортала худеньке тільце, ніби намагаючися загладити провину свого дорослого сина. Хоч яка була його вина в тому, що сталося? Якби невістка не пила, якби не шукала пригод на стороні... А наш найгуманніший суд залишив сина з матір'ю. І вона, бабуся, щиро раділа, коли на шкільні канікули мати дозволяла їй забирати Сашка до себе. Це було справжнє свято і для них з дідом, і для Сашкової тітки Олени. Та й сам хлопчик аж перероджувався. Кожен день у нього був зайнятий: риболовля, прогулянки Києвом, відвідування всіх музеїв, заняття математикою з дідом. В минулому — економіст, Галина Володимирівна вважала, що математика — всьому початок, і змушувала чоловіка повторювати з онуком математичні дії. Якби ж то знала, що у Сашка зовсім інша математика в голові...

... Того року вони з дочкою вирішили відпочити на болгарському узбережжі Чорного моря. Підрахували: такий відпочинок обійдеться навіть дешевше, ніж у Криму. Оформили документи через турагентство і три тижні пляжилися на Золотих пісках. Жінки є жінки. Походили по тутешніх магазинах і вирішили економити кошти, щоб дещо прикупити... Заощаджували на всьому, зате додому поверталися з повними валізами подарунків.

Потяг, проминувши кордон, набирав швидкості.

— Ма, ти знаєш, я так заскучала за домівкою, за Сашком. Може, треба було його з собою взяти? —порушила тишу Олена.

— Не переживай, вони з дідом чудово справлялися. Він учора розповідав, коли ми розмовляли по телефону. Та й Ірина не дозволила б...

— Ой, Ірина! — з болем промовила Олена. — Їй так потрібен син... Якби ти не дзвонила, то мама і не згадала б про нього.

— Ти знаєш, а на нашій землі і темрява за вікном ніби інша... — знов прошепотіла дочка.

— Та спи вже, завтра приїдемо і відразу до наших хлопців на дачу майнемо...

Так і зробили. Змили дорожню пилюку під душем — і на таксі. Навіть валізи не розпакували.

Дід був один.

— Сашко поїхав до матері. Я вмовляв його залишитися, а він чомусь заспішив додому. Пообіцяв невдовзі знову приїхати, — повідомив.

Як завжди, на городі роботи багато: то одне, то інше — і не згледілися, як вечір їх застав. Додому вирішили вже завтра їхати. Ділилися побаченим за кордоном, розповіли дідові, яких подарунків привезли.

— Завтра поїдемо, розпакуємося...

З тим і заснули. А на другий день у квартирі не

застали нічого з того, що привезли з собою, не дорахувалися ще багатьох речей — їх обікрали.

— Я написала заяву в міліцію, але там мене нічим не втішили, — розповідає Галина Володимирівна. — Кажуть, досі ваші речі вже продані, адже на кожному кроці — базар. Собака слід не взяв, а відбитків пальців виявлено багато. Та як дізнатися, чиї вони? А коли почала аналізувати вчинки онука і його раптовий від'їзд, то вся похолола. Вже не так речі мені треба було повернути, як дізнатися правду про нього.

Через рік він знову приїжджав до нас, я за ним стежила, як мовиться, в два ока. Коли злодії забирали золоті прикраси, не помітили, що під килим закотилася сережка з діамантовим камінцем. Того дня, коли Сашко мав повертатися додому, я цю сережку у футлярчику поклала на видному місці. А сама за ним спостерігаю. Вже виходячи з квартири, з прихожої повернула в кухню, а Сашко заглянув у кімнату. Я — за ним. Він каже, що забув залишити тітчину запальничку, то поклав її. Дивлюся: справді, запальничка лежить, натомість у футлярчику сережки немає.

Я так і сіла. Кажу:

— Сашко, я все знаю, я спеціально підклала сережку. А тепер признавайся в усьому. Це ти з мамою і її друзями був тієї ночі в квартирі?

Онук, мій улюблений онук, відвернувся від мене і мовчить!

Я так вважаю: якби хлопець не був винний, то його реакція на мої слова була б інша — він би, врешті, що-небудь сказав. Сашко ж маму не хотів видати, а брехати не дозволила совість. Може, ще не все втрачено?

Посадила я його в автобус і відправила до матері. Відтоді він більше не приїжджав. Тепер служить в армії неподалік від Києва. Як мені хочеться поїхати до нього, поговорити або хоч написати листа! Та не можу. І він не телефонує, не пише. Якби написав, я все простила б.

Він у мене вкрав не речі — душу мою обікрав онук, кровиночка моя... — втерла сльозу Галина Володимирівна.

Марія ДАВИДЕНКО.

Кримінал

Закон жорсткіший за кулак

Луганський підприємець Анатолій Смирнов по допомогу до управління СБУ звернувся не одразу. З братами Кривольцовими його зв'язувала міцна дружба, і він сподівався, що майнові претензії, з котрими так часто буває поєднаний бізнес, вони розв'яжуть полюбовно.

На жаль, не так сталося, як гадалося. Хмизу в багаття докинув приятель Анатолія, який під час з'ясування стосунків з братами не втримався і вдарив одного з них. Для Смирнова цей удар мав фатальні наслідки.

Як він згодом розповів працівникам управління СБУ, колишні компаньйони у супроводі вантажників з'явилися до нього на роботу, силоміць посадили в авто, повезли у безлюдне місце і жорстоко побили. Потім у багажнику машини привезли до лісосмуги і погрозами змусили написати дві розписки — одну про те, що віддає свій автомобіль, другу — про виплату братам 4 тисяч доларів. Ніч Смирнов перебув у якомусь холодному підвалі, а вранці його випустили.

— Я думав, що тепер мені дадуть спокій, — повідав Анатолій. — Після жорстокого побиття мені довелося два тижні пролежати на лікарняному ліжку. Та брати щодня телефонували, нагадували про розписки і знову погрожували. Нерви почали здавати, і я вирішив шукати захисту законним шляхом.

Коментуючи цей випадок, керівник прес-служби обласного управління СБУ Юлія Єременко звернула увагу на такий момент: обравши силовий метод з'ясування стосунків з колегами-бізнесменами, брати Кривольцови навряд чи думали про наслідки з правової точки зору. А справа ускладнюється тим, що віднині вони являють собою організовану злочинну групу і їхні дії підпадають під компетенцію органів СБУ. Щодо братів порушено кримінальну справу за статтею 144 ч. 3 КК України (вимагання).

Алла АНТИПОВА.

Смерть у міліцейських погонах

Трагедія сталася у Красній Поляні Великоновосілківського району Донецької області: десятирічного хлопчика-велосипедиста збила зустрічна машина, за кермом якої був старший дільничний інспектор міліції С. Бевза. Дитина дістала смертельні травми. А сам міліціонер разом зі своїм пасажиром, лейтенантом міліції О. Мелешком, з місця пригоди зникли.

Щоб відшукати винуватців, потрібно було кілька годин. Наступного дня прокуратура порушила кримінальну справу. На екстреному засіданні колегії УМВС України в Донецькій області С. Бевзу і його пасажира звільнено з лав органів внутрішніх справ. Погонів позбулися також начальники відділення дільничних інспекторів міліції та відділення кримінального розшуку Великоновосілківського райвідділу. Як повідомляє центр громадських зв'язків обласного УМВС, порушено клопотання перед Міністерством внутрішніх справ України про звільнення начальника райвідділу міліції. Ще кількох чинів із району та області понижено в посадах або притягнено до суворої дисциплінарної відповідальності.

З початку року в області зареєстровано 20 дорожньо-транспортних пригод, до яких причетні співробітники міліції. Смертельні травми дістали 9 осіб, із них 6 — самі правоохоронці. «Про яку довіру до міліції може йти мова, якщо навіть ті, хто за службовим обов'язком покликаний захищати закон, його порушують», — підкреслив начальник УМВС України в Донецькій області генерал-майор міліції Володимир Малишев. Він пообіцяв не захищати порушників, як це робилося десятиріччями, і звернувся до громадян із проханням повідомляти про протиправні дії міліціонерів.

Ліна КУЩ.

Із нашої пошти

Якби не ті Василі... у нас на Тернопіллі

Незабаром наша Україна святкуватиме десятиріччя своєї незалежності. Гарне свято, але сумне. Чому, спитаєте? Та тому, що за 10 років незалежності мало що змінилося на ліпше. Наприклад, у нас на Тернопіллі.

Шкода, звичайно, але нинішнє покоління громадян має перед очима дуже сумнівну систему цінностей. І що найгірше — породжують її високі посадовці. А тому, якщо відверто, їм у нас не довіряють. Чому? Уже тривалий час сидить у кріслі голови Тернопільської обласної ради Василь Олійник. У нас навіть приказку про «вічно живого» керівника області склали: якби не ті Василі, то не було б біди ні в місті, ні в селі.

Ну, скажіть, хіба в якій іншій державі на десятому році її незалежності обіймала б керівну посаду особа, яка у 1990 році підписувала лист-звернення до тодішнього міністра внутрішніх справ СРСР Бакатіна з проханням розмістити в обласному центрі батальйон внутрішніх військ або міліції? Оскільки, стверджувалося в листі, «у результаті дій екстремістських, деструктивних, націоналістичних сил» в області ускладнюється «суспільно-політична обстановка та криміногенна ситуація». (Газета «Свобода», 28 грудня 1991 року.)

Знають тернополяни і про те, що в 1993 році (тоді Василь Олійник був головою облради та її виконавчого комітету) проти нашого героя була порушена кримінальна справа за фактами зловживань службовим становищем: слідство велося з приводу того, яким чином частина із 150 автомобілів «Москвич», виділених Тернопільській облспоживспілці для стимулювання постачальників м'ясопродуктів та зерна у системі заготконтор, роз'їхалися по «невідомих» оселях. А під паном і крісло не захиталося.

Цікаво, що Василь Олійник водночас був не тільки головою обласної ради, а й генеральним директором тернопільської філії німецько-українського СП «Унімекс-Львів». Але найцікавіше інше. Прокуратурою області було порушено кримінальну справу за фактом розтрати цукру, зокрема проти керівників СП В. Соколова та Б. Павлюка. Оскільки згадуване спільне підприємство вивезло у Красноярський край майже 7990 тонн цукру більш як на півтора мільйона американських доларів. Під час поставок цукру, схоже, виникли проблеми, і пан Павлюк дає телеграму пану Олійнику, в якій просить «немедленно выполнить данные обязательства по поставке оставшегося сахара <...> к 15 декабря 1991 года».

Тернополяни слова дотримали. Але СП свою обіцянку — поставити тернопільському облхарчопрому технологічне обладнання для виробництва і розливу мінеральної води — не виконало. Оскільки місцезнаходження підозрюваних В. Соколова та Б. Павлюка — невідоме, то й слідство в іншій справі, порушеній за ознаками злочину, передбаченого ст. 165 та ч.2 ст.172, також велося через пень колоду, а в 1999 році справа була зупинена. Щоправда, Генеральна прокуратура минулого року її поновила.

Василь Олійник, колишній завгосп колгоспу ім. Ленінського комсомолу, стає професором, доктором економічних наук, доцентом Тернопільської академії народного господарства в незалежній Україні! Далі — більше: директором Інституту аграрного бізнесу ТАНГу. Тепер пан Олійник, подейкують, вже на посаду ректора ТАНГу націлився.

Як правило, люди все знають про вчинки, маєтки, статки своїх керівників, про куплені підприємства і депутатські голоси (навіть якщо довести усього і не в змозі). І вже не вірять, що можна жити чесно і достойно, що чесна людина може обіймати керівне крісло.

З повагою до улюбленої газети, Олег СІКАЛО.

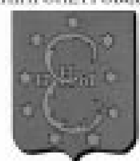
Тернопіль.

■ *Фотофакт*

У ПСП «Агроекологія» Шишацького району Полтавської області стали до ладу нові молочнотоварні ферми, де механізовано та автоматизовано всі процеси — від доїння до очищення приміщення.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Петровка, 114

І так далі. Та чи буде це далі? І яким воно буде?

Для всіх дніпропетровців це слово — Петровка —багато що значить. Бо металургійний завод ім. Петровського — і легенда, і історія та гордість міста і всього Придніпровського краю. А особисто для Василя Івановича Дерев'янка це ще й сорок з лишком років його багатотрудного життя. Біографію заводу можна складати з послідовних біографій славетних вітчизняних металургів: Курако, Горяїнов, Лихорадови, Коробови, Котови, Мазов, Дерев'янко...

Та наче струна, тепер обривається спадкоємність великих імен? Чи як розуміти те, що останній «радянський» директор, а нині пенсіонер Василь Дерев'янко пише скаргу на рідний завод? Він та ще п'ятеро ветеранів, які колись працювали головними спеціалістами та начальниками цехів, уже позиваються й до суду. «Вимагаємо, — читаємо в їхній скарзі,—негайно здійснити перерахунок частки кожного заводчанина-акціонера у вартості майна підприємства».

Справа ось у чому. Свого часу металурги працювали на оренді. А потім підприємство акціонували. Державі перепало 58,2 відсотка акцій, колективу — 41,8 відсотка. Та щоб остаточно оформити приватизацію, заважала одна «дрібниця». Завод завинив у держбюджет понад 38 млн. гривень. І не мав їх, щоб розплатитися. Отоді й виникла «неординарна» пропозиція «знизу»: на суму боргу беріть наші акції, — а це ще 18 відсотків, — і будемо квити. Тепер кажуть: Фонд держмайна чи то необачно пішов на цей крок, чи то й перевищив свої повноваження. Бо і законних підстав для такої оборудки, і механізмів її реалізації не було.

Скінчилося тим, що після кількох літ тяганини вже ВАТ «Металургійний завод ім. Петровського» сплатило борг грошима, а навздогін уже й мусило через Арбітражний суд повертати на підприємство передані державі 18 відсотків акцій. Але повної справедливості, вважають Василь Дерев'янко і його однодумці, не сталося. Повернуті із «заслання» цінні папери рядовим акціонерам не дісталися. Якщо нинішнє ВАТ, міркує голова його правління Володимир Кузьменко, своїми прибутками розрахувалося за борги, зроблені ще орендарями, то які можуть бути в них претензії? Боржники боржниками й залишилися. Тим паче, продовжує Володимир Олексійович, що чинне законодавство дозволяє ВАТ на власний розсуд розпоряджатися «резервними» акціями. Чи то розподіляти між своїми трудівниками, чи то перепродавати комусь іншому. Навіть анулювати може...

Одразу скажемо, що ставати на чийсь бік у цій ситуації ми не збираємося. Лише суд має внести ясність. Але збагнути, чому таке знилося, потреба є. Вже тому, що драматичні колізії набувають продовження.

Бо дивіться, що сталося раніше: свого часу колишні орендарі Петровки не з власної вини опинилися в боржниках. Недолугість і безвідповідальність кількох урядів підряд знекровили підприємство, вимили з нього останні обігові кошти і т. д., що всім відомо і не становить нині таємниці. Та після бійки й справді дарма махати кулаками. А дивіться, що виходить тепер: позаторік Фонд держмайна державний пакет акцій передав у тимчасове управління компанії «Приват-Інтертрейдинг». Яка, за висновком скаржників на чолі з Василем Дерев'янком, поки що менше дбає про майбутнє підприємства, ніж переймається нібито метою «прихватизувати вільні акції». Не будучи, по суті, ще власником заводу, поводиться на заводі, як власник...

Із звинуваченням у байдужості до майбутнього заступник директора Валерій Кріпаченко рішуче не погоджується. Навпаки, Петровка ожила. У повному циклі почали працювати всі її потужності, і виробництво повернулося до рівня початку 90-х років. Збережено колектив, є зарплата. Думають навіть запроваджувати безперервне розливання сталі і готують уже програму технічного переозброєння. Хай усьому цьому передусім сприяє так званий економічний експеримент, який проводиться в галузі, але навіч очевидні заслуги й компанії, що управляє нині.

А ніхто й не перечить, що це не так. Та разом з економічним експериментом у гірничо-металургійному комплексі України фактично здійснюється ще один, який саме і пов'язаний з практикою передавання пакетів акцій її підприємств, що належать державі, до тимчасового управління різним фірмам та компаніям. Про цей «експеримент» стараються мовчати. А шкода. Президент відомої для галузі інвестиційної групи «Зв'язок» Федір Кожурін уже рік б'є на сполох, що, з одного боку, «передавання в управління корпоративних прав є не що інше, як бездарний спосіб держчиновників уникати клопотів та відповідальності», а з другого, «надала змогу олігархічним кланам, поки «ярмарок», працювати винятково на себе за рахунок безконтрольного використання державної власності». У випадках з кількома гірничо-збагачувальними комбінатами і коксохімзаводами є факти «умисної підготовки їх до банкрутства», щоб достойніших чи й спроможніших інвесторів не приваблювали, а дісталися декому за безцінь.

Від себе додамо: і водночас на межі фолу прибирають до рук і акції трудящих. У Нікополі на феросплавному заводі ми на власні очі бачили оголошення, які заохочували робітників щось на зразок «руху» чи «конкурсу» з продажу своїх акцій управляючій компанії. Обіцяючи «передовикам» звабливі турпоїздки на зарубіжні курорти. Очевидно, такий стимул, одначе, не спрацьовував, бо робітники по секрету скаржилися: начальники цехів, лякаючи звільненнями, примушують нас продавати, і край. Ніби нам від цього тільки краще буде. А як насправді?

Ясна річ, таке перетікання цінних паперів неминуче. Але стосовно заводу ім. Петровського для публікації у «ГУ» не випадково передав свою статтю і голова ЦК профспілки металургів Анатолій Пожидаєв — «Як знайти для Петровки ефективного господаря?». Анатолій Сидорович дійшов висновку, що «кардинальні зміни на заводі не можливі без залучення стратегічного інвестора, бо спрямовувати великі гроші на перспективи і для людей та не хитрувати задля сьогочасних власних виграшів буде тільки власник контрольного пакета, а не тимчасово управляюча держпакетом компанія».

Отож годі вже сумнівних «експериментів». Не заперечують, якщо повноправним власником Петровки стане і «Приват-Інтертрейдинг», як того воліють її нинішні виконавчі керівники. Але без усіх оцих «перехідних ігор», прозоро та в чітких рамках законів. А уряду годі відсиджуватися на узбіччі стороннім спостерігачем, бо час стежити, щоб, даруйте, і вовки були ситі, і вівці цілі. Щоб після цьогорічного 114-ліття Петровка могла ще довго святкувати і наступні свої роковини.

Ювілей за власним бажанням

Наприкінці травня цього року Дніпропетровськ збирався святкувати своє 225-ліття. «Машину» підготовки до ювілею було запущено... Не можемо казати, що дніпропетровці геть усі від цього в захваті, але й небайдужих вистачає. І серед останніх дуже багато таких, котрі дивуються, а чому це рідному місту виповнюється лише 225 років? Уже написано нові підручники з історії України, і з них наші діти у школах дізнаються, що Дніпропетровськ існує як мінімум з 1635 року, а то й з давніших часів...

Сумнівна традиція, яка за дату народження нині прекрасного і потужного міста взяла 1786 рік, започаткувалася відтоді, відколи колишні тутешні компартійні «боги» зажадали гучного 200-річного ювілею. І хоч історики тоді попереджали, що це буде «ювілей за власним бажанням», до них демонстративно не прислухалися.

І тепер, «вкорочуючи» віку рідному місту, дніпропетровців фактично спонукають забувати, відмежовуватися від суто української і козацької історії фортеці Кодак і Кодацької паланки. Де більше трьох століть тому стояли церкви, лікарні і школи, вирувало життя ремісників і селян у Лоцманській Кам'янці, Половиці та Мандриківці, на Монастирському острові.

Недавно до Дніпропетровська завітав його уродженець і вихованець, нині доктор історичних наук, професор і завідувач кафедри історії Національного університету «Києво-Могилянська академія» Юрій Мицик. То він неврóку здивувався, що земляки налаштувалися відроджувати «вигаданий, отже фальшивий, ювілей». Всі народи на землі, сказав Юрій Андрійович, намагаються якомога глибші знайти коріння і свідчення існування своїх пращурів, щоб пишатися ними і своєю історією, а тут, навпаки, цураються.

До речі, і п'ять років тому Дніпропетровськ збирався відзначати ювілей. Але в тодішнього міського голови Миколи Швеця вистачило глузду вчасно зупинитися і переадресувати авторитетним фахівцям «замовлення» на відтворення історичної правди.

Нині святкування «ювілею» перенесли на осінь.

Історія медичної хвороби

Недавно у Дніпропетровську дуже терміново скликали сесію міської ради. Яка швидко й хутко, а головне рішуче, реорганізувала—реформувала та перекроїла всю наявну тут досі мережу охорони здоров'я. Трьох днів на підготовку вистачило, щоб ліквідувати у місті спеціалізовані лікарні та клініки на зразок інфекційної та онкологічної, тубдиспансеру та опікового центру. Під «гарячу руку» потрапили і профільні дитячі, гінекологічні, стоматологічні, офтальмологічні, наркологічні тощо. Бо замість них депутати утворили або багатопрофільні, або територіальні медичні об'єднання. Тільки не спеціалізовані — і квит.

Але слідом скликав прес-конференцію начальник обласного управління охорони здоров'я — за випадковим збігом обставин і депутат Дніпропетровської міськради — Роман Василишин і твердив, наче міські депутати однозначно поспішили і в екстазі не змогли виважено розібратися, що й до чого. А не треба так зопалу відмовлятися від того, що пропонує область, тому майже фатальне рішення сесії міськради депутатам краще, доки не пізно, відмінити.

Роман Йосипович пояснив, у чому річ. Область аніскільки не винна, справді перебираючи «під себе» спеціалізовані міські лікарні. Бо це закон України про бюджет на нинішній рік передбачив фінансування спеціалізованих закладів медицини винятково з обласних скарбниць.

Та зустрівся з журналістами і заступник міського голови Василь Павлов і заявив: нічого подібного. Надаючи лікарням, досі міським, статус обласних, їх, «якщо й не відбирають у мешканців Дніпропетровська назовсім, то явно віддаляють від них». Адже відомо, що хто платить, той і замовляє музику. І Василя Олексійовича можна зрозуміти: останніми роками місто нагромадило неабиякий досвід із комплексних медичних оглядів городян, що дає змогу ефективніше лікувати. А тепер ця практика під загрозою.

Тільки обстоюванням інтересів городян пояснив суть конфлікту та рішення депутатського корпусу міський голова Іван Куличенко.

Не підкидаючи дровець у вогнище, від себе наважимося підказати області, що, розраховуючи на потенціал міської медицини, все ж таки варто звертати увагу на рівень та спеціалізацію лікарень у всіх інших містах та райцентрах області. Аби люди на місцях не потерпали від їх відсталості, а то й безпорадності. І в обласному центрі нехай буде більше хороших і різних лікарень, котрі завжди допомагатимуть тим, хто тут, у Дніпропетровську та дніпропетровському регіоні, мешкає. Чи як?

Сторінку підготував власний кореспондент «Голосу України» на Дніпропетровщині Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Тел. у Дніпропетровську: (0652) 68-46-34.

«Таврія», «Славута» і вільна ніша

Авторинок: усього 9 відсотків вітчизняних машин

Коли було прийнято Закон «Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні», Запорізький автозавод уже дихав на ладан — підприємство, маючи потужності для виробництва 140 тисяч автомобілів за рік, у 1997-му спромоглося виготовити їх менше... однієї тисячі. «АвтоЗАЗ» обсіли багатомільйонні борги. Ті, хто працював тут, одержували в середньому 54 гривні. Від банкрутства завод урятували інвестиції, що їх він отримав після створення (завдяки прийнятому закону) СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ».

На СП покладали неабиякі надії. Але воно наразилося на низку проблем. Насамперед — проблема реалізації своїх автомобілів, породжена і низькою купівельною спроможністю населення, і незахищеністю авторинку України. Окрім того, далося взнаки й погіршення фінансового стану корпорації «ДЕУ»...

Так чи інакше, а 18 тисяч автозазівців не поповнили українську армію безробітних. На підприємстві відновили виробництво, мережі збуту та післяпродажного обслуговування, збережено всі робочі місця, середню зарплату працівників СП було встановлено на рівні п'яти провідних промислових підприємств Запоріжжя (550 грн.). Тимчасово не зайняті у виробництві працівники отримують дві третини тарифу або окладу (149 грн.), утримується в належному стані соціально-побутова, а також оздоровча сфери підприємства тощо.

З конвеєра СП зійшли модернізована «Таврія», «Славута», а нещодавно «Л-1300» із силовим агрегатом 1,3 л виробництва ГРП «АвтоЗАЗ-Мотор». Зростає кількість українських постачальників комплектувальних для модельного ряду автомобілів СП. Торік платежі підприємства до бюджету вже становили 42,3 млн. грн.

І все ж, незважаючи на позитивні зрушення, пов'язані зі створенням СП, стан його справ на четвертому році існування незадовільний. Інвестиційна програма проекту «АвтоЗАЗ-ДЕУ», затверджена згідно з вимогами Закону "Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні", не виконується. Виробничі потужності не завантажено, фактичне виробництво та реалізація автомобілів не відповідають запланованим обсягам. Торік на СП виготовлено лише 11683, а реалізовано 12932 автомобілі.

Власне, ці проблеми стосуються не тільки запорізького підприємства, а й повною мірою характеризують стан розвитку всієї автомобілебудівної галузі країни. Так, у 1999 році автомобілі українського виробника — це 5 відсотків вітчизняного ринку, у 2000-му — 9. Коли, скажімо, у Польщі, Росії або Румунії цей показник становить майже 80 відсотків.

Національний автовиробник потерпає і від того, що платоспроможний попит на ряд видів вітчизняної продукції зменшився. Водночас імпорт автомобільної техніки, що на 79 відсотків складається з більш дешевих уживаних автомобілів, збільшився. При цьому протягом кількох останніх років офіційний імпорт автомобілів, з якого сплачувалося мито, скорочувався. А обсяги ввезення транспортних засобів без сплати податків і зборів зростали. Внаслідок цього потерпала насамперед держава. Наприклад, торік держбюджет недоотримав від імпорту автомобілів майже 324 млн. доларів податків.

Останнім часом завдяки заходам, ужитим Верховною Радою та Кабінетом Міністрів, внесенню певних змін до чинного законодавства, ситуація на українському авторинку почала дещо змінюватися. Проте говорити про істотні позитивні зрушення зарано.

Закон «Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні» не має достатнього впливу на ситуацію на вітчизняному автомобільному ринку та на стан національної автомобілебудівної промисловості. Чому?

Саме про це йшлося на засіданні Комітету Верховної Ради з питань фінансів та банківської діяльності, яке відбулося в Запоріжжі на базі СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ». Дискусія розгорнулася навколо внесених на розгляд народними депутатами Олексієм Бабуріним та Василем Цушком законопроектів про підтримку виробників автомобілів в Україні. Врешті-решт, враховуючи низку застережень урядовців, присутніх на засіданні комітету, було вирішено об'єднати ці два законопроекти в один і після доопрацювання та редагування рекомендувати його на розгляд Верховної Ради.

***

У Запоріжжі побував також голова ради директорів «АвтоВАЗу» Володимир Каданніков, котрого нещодавно обрано головою спостережної ради ВАТ «ЗАлК». Український ринок, за словами В. Каданнікова, найпривабливіший для «ВАЗу». Проте його потужності для збільшення експорту обмежені, а тому на «ВАЗі» планують завантажити українські підприємства, і не лише для ліквідації перекосу у використанні «ВАЗом» українських комплектувальних. Колись ці обсяги становили 40 відсотків, а сьогодні — лише три.

— Значні капіталовкладення у великовузлове складання старих моделей — шлях у нікуди, — заявив В. Каданніков. — Слід робити ставку на новий автомобіль — класу «Б», для якого є велика незайнята ніша в обох наших країнах. Для нового автомобіля у вас уже створено чудовий двигун — МеМЗ-301, а «ВАЗ» нині має найбільший в Європі науково-технічний центр. Ми готові до співпраці...

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Рівняти із землею? Зачекайте!

Безперспективною шахту зробили люди

Історія, про яку піде мова, — і типова, і унікальна водночас. Типова, бо макіївська шахта імені Поченкова — не єдине вугільне підприємство, закрите останніми роками. А унікальна тому, що несправедливо ліквідована шахта отримала шанс... відродитися знову. Чи стане її доля наукою іншим, питання спірне. Але повчитися на чужому прикладі не завадить, чи не так?

На початку серпня минулого року Червоногвардійський район Макіївки облетіла звістка про закриття через повну безперспективність шахти імені Поченкова, яка входила до шахтоуправління «Чайкіно». Лист, надісланий із Міністерства палива та енергетики до державної холдингової компанії «Макіїввугілля», був підписаний першим заступником міністра Віталієм Гайдуком. Документ у компанії сприйняли як керівництво до дії і взялися за ліквідацію вугільного підприємства.

Макіївці, чия доля була пов'язана із шахтою імені Поченкова, м'яко кажучи, були вельми здивовані: як можна закривати підприємство, де балансові запаси коксівного вугілля становлять 125 мільйонів тонн? Цієї кількості вистачило б на 145 років роботи.

Шахту імені Поченкова здано в експлуатацію 33 роки тому. За цей час біля керма побували аж 15 директорів, із яких лише двоє пропрацювали понад чотири роки. Решта — рік-два, деякі не витримували і півроку. Не встигав один керівник ознайомитися із шахтою, як на його місце призначали іншого, той починав кадрову перестановку, формуючи свою «команду» із «своїх» людей. Не кращі результати принесло об'єднання шахти з іншими вугільними підприємствами: таких реорганізацій було декілька.

В 1995 році шахту вчергове об'єднують із «Ново-Бутовкою». Міняють директора. Через два роки — роз'єднують. Міняють директора. Потім зливають із шахтою «Чайкіно». Згодом міняють директора в шахтоуправлінні. Затим міняють ще раз.

Одне слово, перспективне вугільне підприємство з року в рік підводили до відомого фіналу. Безперспективною шахту зробили люди. У той час як сусідні підприємства, які працювали на таких самих пластах (наприклад, донецька шахта імені Засядька, макіївські шахти імені Бажанова, «Чайкіно»), працювали чудово, мали тисячні лави, виконували завдання.

Шахту імені Поченкова закрили влітку минулого року вже за шістнадцятого директора. З 1 серпня 2000 року в безоплатні відпустки на п'ять місяців було відправлено 1122 працівники, а 533 особи залишилися на шахті — рятувати її від затоплення.

І тут у долі вже було «списаного в архів» вугільного підприємства стався несподіваний поворот. З січня цього року шахта імені Поченкова увійшла до складу шахтоуправління «Донбас» державної холдингової компанії «Донвугілля». Тут намагаються відновити видобуток на несправедливо закритій шахті, вдихнути в неї нове життя.

Але дається це непросто. За кілька місяців до об'єднання на підприємстві щезло металеве обладнання — і на глибині, і на поверхні. Очевидці стверджують, що на металобрухт різалося все, що «дзвенить». На шахту «Чайкіно» потрапила лише частина, решта «випарувалася» дорогою.

А як склалася доля робітників? Кілька десятків, переважно гірничі робітники очисного вибою, були прийняті на «Чайкіно». 533 особи працюють в державній компанії «Укрвуглереструктуризація»: здебільшого відкачують воду і обслуговують механізми на закритій шахті. 700 осіб звільнено і вони отримуватимуть вихідну допомогу. Чи повернуться вони колись на роботу, стверджуватися не беремося. Адже поки що це перший в Україні прецедент, коли шахтоуправління «Донбас» намагається відновити зруйноване і розграбоване підприємство, рятуючи в його надрах мільйони тонн вугілля.

Леонід ЧИЖИКОВ,
депутат Макіївської міської ради;
Ліна КУЩ,
власний кореспондент «Голосу України» у Донецькій області.

Коментар.
Матеріал уже було підготовлено до друку, коли шахту імені Поченкова відвідали під час робочої поїздки до області тодішній віце-прем'єр-міністр України Олег Дубина та міністр палива і енергетики Станіслав Сташевський. Приклад шахтоуправління «Донбас» із відновлення роботи перспективної(!) шахти було названо гідним уваги. Члени Кабміну пообіцяли фінансове сприяння підприємству, адже, за розрахунками, для того, щоб шахта імені Поченкова знову стала «качати» вугілля, потрібно близько 50 мільйонів гривень. Для порівняння: ліквідація вугільного підприємства обійшлася б у 100 мільйонів.

І головне — під час нарад пролунала обіцянка переглянути доцільність закриття вугільних підприємств. Адже випадки, коли під землю закопують буквально мільйони, на жаль, не поодинокі.

Довідка: *станом на початок 2001 року в стадії закриття в Донецькій області перебувають 28 шахт. У 1998—2000 роках фізичну ліквідацію завершено на 13 шахтах. Загальна вартість проектів закриття становить 2,2 мільярда гривень, фактично з початку реструктуризації на це витрачено 613 мільйонів гривень.*

І перлину треба чистити

Несезонні нотатки

(Початок на 1-й стор.).

Що показала пожежа

Надзвичайна подія розпочалася банально. Два школяра—непослуха нишком покурили у старому сараї. Пожежу на складі хімічних речовин у селі Курському Білогірського району, щоб приховати екологічне лихо, гасили всю ніч самотужки. Вранці, коли на ядучі хмари диму в півнеба прибули відповідні спецслужби і комісії, з'ясувалося, що тут ще з повоєнних років зберігають чотири тонни заборонених для застосування отрутохімікатів. І що таких «криївок» чимало в господарствах усього півострова. Один із прикладів, Бахчисарайський район, куди прострочену сільгоспотруту колись завезли з усіх куточків автономії, виконуючи рішення про її централізоване зберігання. То й досі небезпечні хімікати лежать без належного догляду і тари.

П'ять пожеж на таких складах лише цього року нагадали всім про зберігання більш як 600 тис. тонн особливо токсичних відходів. А на додаток рейди працівників Рескомприроди виявили, що на 28 полігонах твердих побутових відходів житлово-комунальних підприємств Криму, які займають майже 200 гектарів, щороку накопичується понад 2 млн. кубів сміття. За час їх функціонування непотребу захоронено стільки, що на кожного жителя півострова припадає по 20 кубометрів відходів. Проблема непокоїть тим, що всі багаторічні спроби її вирішити закінчуються нічим. Нині ситуація навіть погіршилася, бо господарства, які донедавна були відповідальні за зберігання шкідливих речовин, уже по кілька разів поміняли і власника, і форму власності, крайнього тепер не знайти.

Залишаються некерованими і стихійні неузаконені сільські звалища. Екологи нарахували їх 355. А захопили вони аж понад 760 гектарів дорогоцінної кримської землі. Площа розвіяних вітром усіляких легких фракцій у десятки разів перевищує території самих звалищ. Серйознішої антиреклами, геть несумісної з курортним статусом кримського регіону, годі й придумати.

Не додає оптимізму й те, що сьогодні фактично демонтовано завод «Ветсанутиль», який донедавна потужно працював у Красноперекопському районі. А ще Крим сьогодні особливо голосно відкашлює колишнє немудре гасло «індустріалізації і хімізації курорту». За даними Держкомстату, на початок цього року лише на 230 підприємствах півострова накопичено понад 10 млн. тонн промислових відходів високого класу небезпеки. Більшість звалищ і полігонів експлуатують без дозволу спеціальних екологічних служб. За словами заступника голови Рескомприроди Валентини Боярко, звалища опинилися поза контролем місцевих органів влади. Недосконалість законів заважає притягти до відповідальності очевидних губителів природи. Тому так масово не виконуються приписи держінспекторів з охорони довкілля. Окремі звалища, передусім в Алушті, Сімферополі, Ялті, до такої міри перевантажені, що їх давно час закрити. Та гори сміття тут дедалі вищають, бо везти непотріб нема куди. Фахівці не один рік твердять, що в них причаїлася реальна загроза різних інфекційних спалахів, особливо у спекотний час — якраз у розпал курортного сезону, коли в Криму перебувають сотні тисяч відпочиваючих.

А ще токсичні відходи вивалюють на узбіччі доріг, в лісосмугах, власне, де кому заманеться. Та конкретних винуватців тотального забруднення півострова виявити практично неможливо. Місцеві органи самоврядування не вживають жодних ефективних заходів, щоб усунути кричущі порушення природоохоронного законодавства. Це ж треба, в курортному краї лише в трьох міськвиконкомах — Ялти, Феодосії і Сімферополя — створено спеціальні екологічні служби, поклиkані, крім СЕС, наводити лад у санітарному стані міст. Хоча навіть столиця Криму не може слугувати прикладом такої роботи.

Відмийте візитки Криму!

Сімферополь настільки втонув у смітті, що влітку довелося рятувати становище навіть управлінню з надзвичайних ситуацій. З міста вивезено лише половину з майже 600 тисяч тонн сміття. Робітники міського комунального підприємства, що провадять утилізацію побутових відходів, категорично заявили про свою готовність оголосити страйк, якщо міська влада не погасить їм усім майже річну заборгованість у зарплаті. Люди вже стомилися вигрібати нечистоти «візитної картки Криму» задарма, у той час як «комуністична» міськрада недавно витратила півмільйона гривень на викладення європлиткою площі ім. Леніна навколо пам'ятника їх вождеві. Неважко здогадатися, що чекає місто, якщо робітники сміттєзбиральних машин застрайкують.

Останні рейди природоохоронців виявили, що підмочено репутацію і окраси Південнобережжя — Ялти. Примор'я так рясно загиджено стихійними звалищами сміття, які розрослися до справжніх гір, що це вже може відвадити і найвідданіших Кримові курортників. У районі ялтинського пансіонату «Берегове» сміттям заввишки два метри завалено понад 300 метрів водоохоронної зони. Біля пансіонату «Кастрополь» — 100 квадратних метрів непотребу.

Для переліку всіх адрес недбальства не вистачило б площі усієї газети.

Або курорт, або смітник

Регіон аж волає про потребу негайного будівництва потужного сміттєпереробного заводу. Та хоча голова постійної депутатської комісії ВР АРК Віктор Попов давно і настійно закликає передбачити в бюджеті автономії спеціальний рядок витрат на «битву» з відходами, виділяють коштів обмаль, навіть на ремонт і утримання полігонів. Скажімо, торік замість 8 млн. перераховано ледь 400 тисяч гривень. Понині в районах навіть не розроблено програму поводження з відходами, яку належить реалізувати згідно з річної давності постановою ВР АРК. Чи не тому не поспішають, що до актуального документа верховна влада так і не передбачила в бюджеті статті витрат на природоохоронну діяльність?

Щоправда, нарешті уряд автономії запланував обновити сміттєві контейнери і транспорт, створити спеціальні підприємства зі збирання, сортування і утилізації відходів, налагодити збір поліетиленового сміття для забезпечення сировиною спеціально створеного для їх переробки підприємства «Полівтор» — воно стоїть... через відсутність поліетиленової вторсировини, якою завалено півострів.

Подає надію те, що кримчани вирішили згадати традицію масових весняних суботників і запланували їх цілу серію, бо одним уже не відбутися. Час уже розгребти цей сміттєвий завал. Інакше можна надовго віднадити від унікального півострова навіть найвідданіших йому туристів і курортників, здавна залюблених у його красу. До початку нинішнього сезону відпочинку ще можна встигнути зробити чимало. Звичайно, коли заходитися так само енергійно, як гарна господиня, котра вичищає все до блиску, хоча б перед приходом дорогих і жаданих гостей.

Віктор ХОМЕНКО.
Фото Олега КОЖУХОВСЬКОГО.

У дорогу з піснею

Знайомтеся: лауреат конкурсу «Голос України»

За земляка завжди приємно мовити слово. Але у випадку з Сергієм Ковніром цього робити і не потрібно. Він своїм голосом заявив про себе більш ніж переконливо. Отож залишається тільки втішатися, що виходець із мого, Покровського, району став лауреатом конкурсу нашої редакції «Голос України», в якому звітувала Дніпропетровська область. Пісня «Чуєш, мамо» в його виконанні нікого не залишила байдужим.

А це не перший успіх Сергія — студента Дніпропетровського музичного училища імені Глинки. Ще навчаючись на другому курсі, він став лауреатом Всеукраїнського конкурсу імені Платона Майбороди. Перемагав також у радіоконкурсі «Нові голоси». Згодом його навіть запрошували на сцену Національної філармонії, де брав участь у концерті «Вечір романсу». Для молодого виконавця-початківця то, погодьтеся, неабищо.

І все ж не випадково, що саме наш «Голос України» відкриває нового співака для всіх в Україні. Так сприйняли визнання газети на Дніпропетровщині. І сам Сергій вважає, що робить тепер у своєму житті ті кроки, які й визначать його майбутнє.

Співати він почав ще в шкільні роки. Що й підказало батькам віддати сина в музичну школу. Хоч потім вони ж порадили йому «про всяк випадок» обов'язково набути й «пристойної» робочої професії —газоелектрозварника в профтехучилищі. І тільки зустріч з відомим оперним співаком Миколою Герасименком «поставила все на свої місця».

— Повернувшись з країн Європи додому, я отримав запрошення працювати в музичному училищі, — розповідає Микола Миколайович. — І вирішив відразу самотужки шукати собі перспективних учнів. Ось так якось вперше і почув напрочуд низький голос приємного тембру п'ятнадцятилітнього Сергія. І щось підказало мені: це талант, з яким варто попрацювати. І для мене, вже як для викладача, це — очевидна знахідка. А тепер маю всі підстави твердити, що не помилився.

Досвідчений Микола Герасименко в зовні гарному і з неабиякими здібностями юнакові, який навіч володів соковитим басом, дійсно помітив задатки непересічного співака. А вже що юнак виявився і податливим та терплячим, і спрагли, навіть ненаситним до роботи над собою, то це було мов у нагороду до таланту. Герасименко й не передбачав, що в Сергія Ковніра знайдеться ще й неймовірна здатність заворожувати слухачів, подобатися їм. Але це так: досить один раз у його виконанні почути українські народні пісні чи російські романси, щоб назавжди закохатися в цей голос. Він наче наділений зворушливою аурою, в полон котрої приємно потрапляти.

Не випадково вже перші залучення Герасименком Сергія в концертні програми «місцевого значення» обернулися новиною, що «у Дніпропетровську з'явився нечуваний ще тут голос». На прохання публіки Ковніру по кілька разів доводилося виконувати «Дивлюсь я на небо», "Одна гора високая" чи «Казав мені батько», «Думи мої, думи» чи «Ой не стелися, хрещатий барвінку». Як і класичні романси на музику Данькевича та Лисенка, Чайковського, Шумана і Верді.

Сергієві, вочевидь, пощастило на щедрого вчителя. Бо Микола Герасименко, голос якого лунав в Італії, Іспанії, Франції і Бельгії, все, чим сам багатий, передає своєму учневі. І якщо для естрадної сцени, на його думку, він уже «визрів», то тепер Микола Миколайович схиляє його до опери, і не менше. Але тільки згодом Сергій, гадаємо, збагне, що недаремні його «муки», пов'язані з надмірною вимогливістю і навіть критичністю директора музичного училища Миколи Шпака. На відміну від Герасименка, Микола Олексійович не квапиться визнавати Ковніра винятково обдарованим. Зате зауважень на його адресу висловлює чимало. Але нехай. Уже як ми самі переконалися, Сергій має ще й надто вольовий та наполегливий характер. Отож тільки гартується між «двома жорнами» й допомагає, вирувати любов і приязнь багатьох шанувальників співу, які вдома у Сергія уже з'явилися. Не випадково чимало місцевих меценатів не квапляться запрошувати і підтримувати заїжджих зірок, а раді втішатися голосом Ковніра.

І головне: сам Сергій не схильний думати, що спіймав уже жар-птицю. Невдовзі у музучилищі випускний, а далі — неодмінно консерваторія. Щоб співати передусім і українську, і світову класику. Хай щастить тобі, Сергію!

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Поважають не за красиві очі...

Бокс. Національна ліга професіонального боксу України (НЛПБУ) за роки свого існування зробила багато і здобула величезний авторитет у світі. Отже, виходить, не за красиві очі доручили їй провести у столиці нашої держави Конгрес європейського професіонального боксу.

Зрозуміло, що в почесного президента НЛПБУ, народного депутата України Станіслава Сафронова та президента ліги Михайла Зав'ялова клопотів не бракує.

— Звичайно, ми горді від високої честі й оцінки нашої роботи. Такий поважний захід уперше доручено молодій країні з колишніх республік СРСР. У суботу, — каже **Михайло Михайлович Зав'ялов**, — учасники конгресу зберуться у конференц-залі готелю «Русь». І працюватимуть упродовж дня. Серед них —практично всі керівники національних професіональних боксерських об'єднань, відомі промоутери, менеджери, судді.

А напередодні пролунає своєрідна увертюра до цієї важливої події: на рингу в нічному клубі «Бінго» відбудеться ціла низка захопливих рейтингових поєдинків з участю серйозних боксерів з ПАР, Росії, Естонії та України. Обов'язково укладатимуть контракти. Не приховуємо, що радітимемо, коли авторитетні промоутери звернуть увагу на боксерів з НЛПБУ...

І пішов сусід на сусіда

Футбол. Чемпіонат країни. 25-й тур.

Минулої неділі відбулося п'ять поєдинків. Гострий був матч у Кривому Розі, де «Ворскла» на останніх хвилинах врятувалася від поразки, забивши гол у ворота господарів. У Дніпропетровську «Дніпро» приймав запорізький «Металург». Дніпряни вже забезпечили собі комплект нагород. Але поєдинки цих суперників-сусідів за будь-яких умов відзначаються безкомпромісністю. Не сталося винятку й цього разу. Свідчення того — дві червоні картки, які показав арбітр із Київщини Вадим Шевченко...

«Сталь»—«Нива». 1:0. 3 500. Акопян, 19. **«Металіст»—«Металург» Д. 2:0.** 12 000. Шопін, 29, Мізін, 59. **«Кривбас»—«Ворскла». 1:1.** 6 000. Платонов, 12 —Омельчук, 88. **«Металург» М—«Карпати». 2:0.** 9 000. Рикун, 6, Молокуцко, 35. **«Дніпро»— «Металург» Зп. 2:0.** 16 000. Шалаєв, 6, Максимюк, 71. З поля вилучено: на 45-й хвилині Демченка («М») — за дві жовті картки; на 71-й хвилині Геращенка («Д») — за удар ногою суперника, котрий не володів м'ячем.

Після цього турнірні здобутки учасників стали такі: «ДИНАМО» — 58 очок, «ШАХТАР» — 56, «ДНІПРО» — 55, «Металург» Д — 42, «Металург» М — 40, ЦСКА — 35, «Металург» Зп — 32, «Таврія» — 30, «Металіст» — 28, «Карпати» — 27, «Кривбас» — 25, «Ворскла» — 21, «СТАЛЬ» — 14, «НИВА» — 9.

Але вчора грали претенденти на чемпіонський титул, і все могло змінитися вгорі турнірної таблиці. Однак матчі «Шахтар»—ЦСКА, «Таврія»— «Динамо» закінчилися тоді, коли це число газети було вже підписано у світ. Тому докладніше про події в Донецьку та Сімферополі розповімо пізніше.

Музичні прем`єри сезону: прорив у третє тисячоліття

Європейська площа столиці вирувала у підвечір'ї. Людські течії примхливо перепліталися, звивисто рухаючись у напрямках Хрещатика й Володимирського узвозу, зелені схили поблизу філармонії, тераси Володимирської гірки вщерть заповнені галасливою молоддю, потужні динаміки щойно змонтованої біля підніжжя Українського дому естради вибухали закликами пити тільки «Чернігівське» пиво, а п'янкий солодкий дух акацій додавав цьому яскраво барвистому й гучно озвученому всенародному гулянню присмак екзотики. День Києва наближався до свого апогею...

Мабуть, символічно й логічно, що саме на цей урочистий і святковий момент припав і завершальний акорд XI Міжнародного фестивалю «Музичні прем`єри сезону». Найпрестижніший зал столиці — Колонний зал Національної філармонії України (концерт, як і всі попередні заходи фестивалю, був безплатний) —гостинно зустрічав публіку й провідні виконавські колективи: Національну заслужену академічну капелу «Думка» (художній керівник Є. Савчук) і Національний заслужений академічний симфонічний оркестр України (диригент В. Сіренко). Тріумфальне виконання Першої симфонії В. Сильвестрова, концерту для скрипки з оркестром О. Костіна (за «Божественною комедією» Данте), «Палімпсестів» Ю. Ланюка (на слова В. Барки та канонічні тексти) не міг затьмарити навіть раптовий громоподібний прорив динаміків у залі (під час звучання музики), з яких піднесено рапортували про хід святкування Дня Києва під вікнами філармонії. Втішає, що ці постмодерні реалії сьогодення аж ніяк не позначилися на високій ноті фінального концерту, до якого фестиваль ішов аж одинадцять днів...

На честь цьогорічного фестивалю слід сказати, що вся декада граничного ущільнення простору й часу, «озвученого» «Музичними прем`єрами» — традиційної весняної мистецької акції Київської організації Національної спілки композиторів — за участю й за підтримки Міністерства культури й мистецтв, Головного управління Київської міської держадміністрації, Центру музичної інформації НСКУ, спромоглася зосередити в собі таку кількість цікавих і різноманітних концертів, майстер-класів, презентацій, виставок та інших нетрадиційних фестивальських заходів, що їх вистачило б не на один такий мистецький форум.

Без перебільшення, нинішній фестиваль започаткував якісно новий етап власної творчої біографії. І не тільки тому, що тут «спрацювала» магічна сила дат — перший фест у новому тисячолітті, до 10-річчя незалежності України, 11 днів роботи форуму, а це «зобов`язує»! А передусім тому, що за рівнем виставлених творів, виконання музики, масштабом залучених мистецьких сил, кількістю й іменитістю зарубіжних гостей він став символом новонародженого XXI століття, знаменом музики нового часу.

25 концертів, з них 6 — у найпрестижнішому для академічної музики місці —Колонному залі імені М. Лисенка, численні камерні концерти за участю «зіркових» столичних колективів — «Київської камерати», «Київських солістів», «Archi», «Рикошет», хорові концерти у Церкві Миколи Притиска, Кафедральному соборі імені Св. Олександра, гості з Польщі — відомі композитори Збігнєв Буярський, Марек Стаховський зі своїми майстер-класами у Національній музичній академії України, композитори Кевін Мелоун (Великобританія), Міклош Марош (Швеція) та ін., величезний стильовий і жанровий діапазон творів, що пролунали в концертах, — симфонічні, хорові, інструментальні п`єси, дуети, концерти, джазові композиції тощо. Майже неосяжний світовий музичний контекст — від творів І. Стравинського, Р. Штрауса, Б. Бріттена, В. Лютославського, К. Пендерецького, Ч. Айвза, А. Пярта — до української класичної й сучасної музики —Б. Лятошинського, Ю. Мейтуса, М. Скорульського, В. Кирейка та ін.

Та основні акценти, звичайно, було зроблено на прем'єрних показах сучасних українських авторів: Л. Колодуба, Л. Дичко, М. Денисенко, І. Щербакова, В. Філіпенка, В. Губи, Б. Фільц та багатьох інших. Це не приховував і музичний директор фестивалю Ігор Щербаков. Він сказав: «Цього разу ми намагалися оновити первісну концепцію фестивалю, який народився десять років тому для щорічного огляду творчих досягнень київських композиторів, максимально розширити його обрії, обрамувати українську сучасну музику (а для нас це залишається пріоритетним завданням!) високими зразками світової музичної творчості, гарним виконанням у найкращих концертних залах столиці. Задля цього ми обрали дещо нетрадиційний, але, як на мене, дійовий шлях —створення мистецької ради фестивалю і завдяки цьому досягли певного ефекту. Майже кожний член ради прийшов до фесту зі своїм авторським проектом — концертом, акцією тощо». І справді це так. Хіба важко було не помітити у прекрасних хорових концертах в Церкві Миколи Притиска за участю славнозвісного Камерного хору «Хрещатик» (диригент Л. Бухонська), а також хору Національного педагогічного університету під керівництвом П. Ковалика спрямовуючу «руку» видатного майстра, провідника й натхненника хорового руху в Україні композитора Лесі Дичко? Самобутнім авторським почерком було позначено і концерти, організовані В. Рунчаком, Б. Которовичем (з його блискучим колективом віртуозів «Київські солісти»), у виконанні якого якнайприваблівіше пролунали «Dreamstrings» І. Щербакова, «Епітафія» В. Сильвестрова, твори О. Балаускаса, Л. Андріессена), обидві концерти програми «Київської камерати». Про те, що «Музичні прем`єри сезону» «засвітились» далеко поза межами власного дому, свідчить та реалія, що кілька зарубіжних авторів написали свої твори принагідно саме для цього фесту: концерт для двох скрипок Кевіна Мелоуна, «Presto» Андерса Флодіна та ін. Кілька концертів мали відчутно польське спрямування: в них лунали твори К. Пендерецького, М. Стаховського, А. Валацинського, Ю. Луцюка та ін.

Прикметною рисою цих «прем`єр» стала цілковита відсутність так званого формального заповнення «білих плям», тобто всі програми, незважаючи на денні години їх виконання, проходили при максимальній самовіддачі виконавців і презентували цікаву музику, часом експериментального плану (приміром, твори С. Зажитька). Виступ в одному з таких концертів чудового гобоїста Богдана Галасюка не залишив байдужих у залі.

Справжнім подарунком для всіх, що викликав захоплення шанувальників інструментальної, зокрема струнної музики, стала реалізація оригінального проекту відомого альтиста Дмитра Гаврильця за сприяння композитора Ганни Гаврилець — концерт-презентація «Сто скрипок Сергія Голубокого». Відомий сучасний український майстер струнних інструментів, на яких залюбки грають не тільки численні українські виконавці, а й музиканти Польщі, Німеччини, Швейцарії, Іспанії, Португалії, Фінляндії, став тим притягальним фокусом, який зібрав в одне місце і в один час багатьох талановитих музикантів, які грають на інструментах Майстра: О. Шутка, Д. Гаврильця, Ю. Теличка, А. Малахова та інших. Це був справжній бенефіс видатного майстра смичкової справи Сергія Голубокого.

«Ми намагалися зробити концерти фестивалю цікавими понад усе, щоб слухачі не тільки мали змогу відкрити для себе нові імена й відчути перспективу сучасного національного музичного процесу, а й просто насолоджуватися улюбленими творами Р. Штрауса, І. Стравинського, Б. Бріттена та ін.», — зауважив насамкінець Ігор Щербаков. І це були не просто слова. Особливо привабливі були з цього погляду хорові концерти, зокрема виступ камерного хору «Gloria» зі Львова (диригент В. Сивохіп). Вишукано делікатне звучання його солістів примушувало присутніх тамувати подих, щоб не порушувати ефект поступового згасання звуків хору під склепінням Олександрівського собору.

Фестиваль щойно закінчився, а в планах його музичного директора вже вимальовується конкретна дата майбутнього фесту. І в цьому — європейська позначка наступних «Прем`єр», а значить, і відповідний рівень, і успіх.

Наталія СЕМЕНЕНКО.

Київ.

На фото: музичний диригент фестивалю «Музичні прем'єри сезону» Ігор Щербаков на заключному концерті в Національній філармонії України.

Спорт

Події та результати

Плавання

Після перших двох етапів міжнародного турніру «Маре Нострум», на яких українські спортсмени виступили блискуче, здобувши дев'ять (!) золотих медалей, учасники перебралися до Рима. У вічному місті впродовж двох днів Яна Клочкова «намила золото» на дистанціях 400 і 200 метрів комплексного плавання. А Денис Силантьєв та Олег Лисогор на 100-метрівках відповідно батерфляєм і брасом були другими. І поступилися вони лише олімпійським чемпіонам у цих дисциплінах — шведові Ларсу Фроландеру та італійцеві Доменіко Фіораванті.

Бокс

На чемпіонаті світу серед любителів у Белфасті (Велика Британія) збірна України завоювала чотири срібні і три бронзові нагороди.

Футбол

По дорозі на юніорський чемпіонат світу (U-20) до Аргентини збірна України в Нідерландах у товариському матчі обігрhelp місцевих одноліток — 1:0. Цього м'яча забив форвард донецького «Шахтаря» Олексій Бєлік. Учора наша команда разом із кількома збірними європейських країн в одному літаку вилетіла до Буенос-Айреса.

***Кубок конфедерацій*. Фінал. Франція—Японія. 1:0. Віера, 29. Матч за третє місце. Австралія—Бразилія. 1:0. Мерфі, 83.**

Гандбол

Чоловіки. Кваліфікаційний плей-оф чемпіонату Європи-2002. Запоріжжя. Матчі-відповіді. Україна—Литва. 26:15 (перший матч — 20:21). Отже, вітаємо нашу команду зі здобуттям путівки на фінальний турнір, який відбудеться у Швеції. До речі, 17 червня нинішнього року — жеребкування груп.

***Кубок України*. Жінки. Черкаси. «Мотор» (Запоріжжя)—«Спартак» (Київ). 26:23. Найщиріші слова привітання запоріжанкам та їхньому тренерові Леоніду Євтушенку. «Мотор» виграв у нинішньому сезоні, все, що зміг: європейський Кубок кубків, національний чемпіонат і от тепер переміг в українському кубковому турнірі. До цього додамо, що у складі національної збірної країни, яку також очолював пан Євтушенко, група запорізьких гандболісток стала віце-чемпіонками Європи.**

Теніс

Париж. Відкритий чемпіонат Франції. Фінали. *Жінки*. Дженніфер Капріаті (США) — Кім Клейстерс (Бельгія) — 1:6, 6:4, 12:10. *Чоловіки*. Густаво Куертен (Бразилія)—Алекс Коретха (Іспанія) — 6:7, 7:5, 6:2, 6:0.

Хокей

Кубок Стенлі. Фінальна серія. Сьомий матч. «Колорадо»—«Нью Джерсі». 3:1. Призом заволоділи хокеїсти «Колорадо», які виграли серію — 4:3.

В. Б.

Міка стартує на Хрещатику

Наступної суботи столицю України відвідає дворазовий чемпіон світу з автогонок у класі Формула-1» Міка Хаккінен. Під час шоу під назвою «West Адреналін» Міка промчиться Хрещатиком на своєму супершвидкісному боліді «Вест МакЛарен Мерседес» та ще й покатає на своєму борту пасажирів.

1998 року команда «Вест МакЛарен Мерседес», за яку нині виступає фінський гонщик, сконструювала автомобіль — точну копію гоночного боліду з «невеликим» доповненням: він став двомісним. Під час шоу «West Адреналін» на цьому авто зможуть покататися українські зірки спорту, шоу-бізнесу, відомі політики. Всього заплановано шість заїздів. Двоє пасажирів Міки вже відомі — знамениті українські боксери Віталій і Володимир Клички. Перед стартом кожний пасажир проходить спеціальний тест, до того ж близько півтори години доводиться «підганяти» сидіння. Сам заїзд триває до трьох хвилин. Завершиться шоу концертом на Європейській площі.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: *Міка Хаккінен разом із дружиною Ерією.*

Це був справжній бенефіс видатного майстра

Бессарабський квартал: міфи та реальність

Протягом 15 років у Києві велися пошуки іноземних інвесторів, які погодилися б вкласти гроші у реконструкцію Бессарабського кварталу. Було підписано відповідні угоди спочатку з австрійською фірмою «Макулан», потім зі спільним підприємством «Деу-Київ Компані», які з різних причин, а здебільшого через обмежені фінансові можливості інвесторів, не було реалізовано.

Протягом 2000 року велися переговори з інвестиційними компаніями «Зіяд Груп» та «ЛР Груп», які теж не дали позитивних результатів.

11 грудня 2000 року голова Київської міської державної адміністрації Олександр Омельченко підписав розпорядження «Про комплексну забудову та реконструкцію кварталу, обмеженого вулицями Басейною, Червоноармійською, Новим проїздом і Бессарабською площею у Старокиївському районі», за яким замовником та інвестором забудови і реконструкції Бессарабського кварталу стало Головне управління житлового забезпечення Київміськдержадміністрації. З того часу Бессарабський квартал не впізнати: він «пожвавився» і перетворився на один із центральних будівельних майданчиків міста.

Розмова нашого кореспондента з заступником голови міської держадміністрації — начальником Головного управління житлового забезпечення — Михайлом Миколайовичем Голицею відбулася безпосередньо на будівництві, під гуркіт техніки та вантажівок. Ішлося про стан справ на будівництві, про труднощі і можливі проблеми, про бажання зробити приємний подарунок киянам, одне слово, про перспективи відбудови Бессарабського кварталу.

— Справді, довгий час міська влада не могла знайти солідного інвестора, якому можна було б, не вагаючись, доручити реконструкцію Бессарабського кварталу. І навіть ті, хто мав виправдати надії (австрійська, південнокорейська, а потім і ізраїльська компанії), після підписання відповідних угод виявлялися фінансово та організаційно неспроможними. Сумна розв'язка з претендентами на Бессарабський квартал отримала гідну оцінку в народі. Його почали називати «Бермудським трикутником».

Здавалося, що залишки будівель Бессарабського кварталу руйнуватимуться й надалі. Проте грудневе розпорядження київського голови Олександра Омельченка кардинально змінило ситуацію.

Згідно з розпорядженням замовником та інвестором реконструкції Бессарабського кварталу визначено Головне управління житлового забезпечення Київміськдержадміністрації. Генеральним проектувальником став «Київпроект» (проектні роботи також виконує «Укрпроектреставрація»), генеральною підрядною організацією із забудови та реконструкції Бессарабського кварталу визначено ЗАТ «Укрреставрація».

Починаючи з середини грудня, на об'єкті працює 450 будівельників. Робота ведеться в три зміни. Для будівельників на об'єкті організовано дворазове позмінне харчування.

Серед постачальників будівельних матеріалів було проведено тендери. У переважній більшості випадків переможцями конкурсу виявилися українські виробники. Тендер на поставку столярки (дерев'яних вікон зі склопакетами — **Авт.**) виграли Білицька меблева фабрика та львівська фірма «Світанок». У конкурсі на поставку ліфтів переміг київський завод «OTIS». 99% матеріалів і техніки, що використовуються на будівництві, — вітчизняного виробництва.

Уже через два тижні після виходу розпорядження Олександра Омельченка будівництво повністю було забезпечено фінансовими ресурсами, будівельними матеріалами та всім необхідним для проведення ремонтних робіт.

Водночас із забудовою Бессарабського кварталу за кошти інвесторів здійснюється забудова підземного простору загальною площею 16 тис. кв. м від Бессарабського ринку до станції метро «Площа Льва Толстого». Замовник — «Київміськгідрошляхміст», підрядник — «Київміськбуд-1» імені М. Загородного.

— Ким були залучені інвестори, і чому цього не вдавалося зробити протягом останніх 15 років?

— На 1995 рік припадав найбільший спад обсягів капітального будівництва. Київ почав інтенсивно розбудовуватися після призначення головою Київської міської держадміністрації Олександра Омельченка. У спадщину йому дістався практично розвалений будівельний комплекс. В умовах економічної та фінансової кризи, гострого бюджетного дефіциту потрібно було робити конкретні кроки, щоб виправити ситуацію. І їх було зроблено.

У столиці проведено велику організаційну роботу. При Київській мерії створено державні комунальні госпрозрахункові організації, які відпрацювали механізм залучення коштів інвесторів в житлове будівництво, в об'єкти соціальної інфраструктури.

Результати не забарилися. Якщо 1995 року в Києві було введено в експлуатацію 405 тис. кв. м житла, то у 2000-му — 858 тис. кв. м. Цього року міська влада має наміри ввести в експлуатацію 1 мільйон квадратних метрів житла.

Черговим свідченням ефективності роботи підрозділів міської адміністрації стало успішне залучення коштів інвесторів на реалізацію таких об'єктів, як Бессарабський квартал, майдан Незалежності, Севастопольська площа, бульвар Дружби народів тощо.

Не менш важливо і те, що у Києві з'явилися власні інвестори, які мають достатньо коштів, щоб вкладати їх в економіку міста. Міська влада створила такі умови, за яких інвестор може бути впевнений, що вкладені ним гроші не будуть розкрадені чи змарновані, а працюватимуть на економіку міста і стануть для самого інвестора не лише матеріальними, а й моральними дивідендами.

Завдяки послідовності дій міської влади і безперечному авторитетові міського голови інвестори повірили, що там, де працюють організації міської державної адміністрації, все буде зроблено вчасно і з високою якістю. Підтвердженням тому є Бессарабський квартал, який продано інвесторам за досить високою ціною: від 1600 до 1800 умовних одиниць за квадратний метр будівлі, що зараз активно реконструюється. Приміщення колишньої 78-ї школи реалізовано інвесторам за 4 млн. 603 тис. у. о.

Сьогодні реконструкція і будівництво Бессарабського кварталу ведуться виняткова за гроші інвесторів. Бюджетні гроші не використовуються.

— Коли плануєте завершити реконструкцію?

— Першу чергу реконструкції та забудови Бессарабського кварталу (11 тис. кв. м) плануємо закінчити до 15 серпня. За цей час буде завершено всі будівельні роботи з реконструкції вулиць Червоноармійської та Басейної, а також з реконструкції Бессарабської площі. Почне функціонувати проїжджа частина від Бессарабської площі до площі Льва Толстого. Розпочнуться роботи з обладнання будинків інженерними мережами. Закінчити їх плануємо до Нового року. Історичну частину кварталу буде цілком збережено та добудовано.

Нині «Київпроект» та «Укрпроектреставрація» розробляють проектно-кошторисну документацію другої черги забудови Бессарабського кварталу, яка містить у собі остаточну забудову вулиць Червоноармійської та Нового проїзду, реконструкцію колишньої 78-ї школи, відселення мешканців будинку по вул. Басейній, 6.

Крім того, другою чергою передбачається побудова дворівневого підземного паркінгу на 450 автомобілів, що розміститься під вулицею Новий проїзд та всередині Бессарабського кварталу.

Щодо висотної забудови сьогодні є декілька варіантів. Один з них передбачає будівництво 25-поверхового готельно-офісного комплексу. Проте остаточного рішення з цього питання ще не прийнято.

— Яким буде Бессарабський квартал? Щось на зразок другого Пасажу?

— Бессарабський квартал не можна ні з чим порівнювати. Основна ідея проектувальників, будівельників і замовника — створити неповторний, ні на що не схожий, київський особливий Бессарабський квартал.

— З якою метою туди ходитимуть люди?

— Купити потрібні речі, випити чашку кави, просто відпочити. Сьогодні ведуться проектні розробки щодо доцільності використання дворової частини Бессарабського кварталу. Поряд із закладами торгівлі та громадського харчування, функціонуватиме індустрія розваг та відпочинку. Це зручне місце в центрі міста, іншого такого поки немає.

П'ятнадцятирічні пошуки інвесторів увінчалися успіхом

БАЛАНС АБ "Старокиївський банк"

станом на 01 січня 2001 року

гривня

АКТИВ		ПАСИВ	
1. Каса:		1. Уставний фонд	6 000 000
- в національній валюті	2 982 982	2. Резервний фонд	2 176 621
- в іноземній валюті	803 813	3. Інші фонди та засоби, прирівнені до них	3 637 452
2. Коррахунки:		4. Коррахунки інших банків :	
- в НБУ	6 763 769	- в національній валюті	0
- в інших банках	2 764 986	5. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів в національній валюті	32 166 004
3. Кредити,надані банком		6. Депозити юридичних осіб в національній валюті	695 000
- короткострокові / не враховуючі кредити в валюті/	19 741 252	7. Вклади громодян в національній валюті	909 271
- кредити,надані банком в валюті	10 861 207	8. Термінові депозити в іноземній валюті	9 660 101
4. Основні засоби та капітало-вкладення	4 363 248	9. Кошти клієнтів в іноземній валюті	2 085 873
5. Облігації внутрішнього державного займу	1 129 368	10. Міжбанківський кредит (залучені кошти)	0
6. Міжбанківський кредит (розміщені кошти)	8 011 120	11. Кредитори	1 688 359
7. Дебітори	2 948 346	12. Валютна позиція	3 962 132
8. Розрахунки з бюджетом	1 757 261	13. Прибуток	3 065 997
9. Еквівалент валютної позиції	3 962 132	14. Інші пасиви	282 341
10. Інші активи	239 667		
ВСЬОГО ПО АКТИВУ	**66 329 151**	**ВСЬОГО ПО ПАСИВУ**	**66 329 151**

АБ "Старокиївський банк"

Звіт про прибутки та збитки

(тис.грн)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2000	Попередній рік 1999
1.1	Процентний дохід	6996	4239
1.2	Процентні витрати	(3237)	(2897)
1	**Чистий процентний дохід**	**3759**	**1341**
2.1	Комісійний дохід	2013	1569
2.2	Комісійні витрати	(469)	(184)
2	**Чистий комісійний дохід**	**1544**	**1385**
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	(179)	723
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	-
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
7	Інший операційний дохід	6	-
8	**Операційний дохід**	**5130**	**3450**
9	Загальноадміністративні витрати	(1156)	(1124)
10	Витрати на персонал	(423)	(311)
11	**Прибуток від операцій**	**3551**	**2015**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(742)	(237)
13	**Прибуток до оподаткування**	**2809**	**1777**
14	Податок на прибуток	-	-
15	**Прибуток після оподаткування**	**2809**	**1777**
16	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**2809**	**1777**

Голова Правління — **Яременко Ю. В.**
Головний бухгалтер — **Ізгорєв О. А.**

Юридичні послуги дорого

- вирішення складних арбітражних справ
- послуги по ліквідації фірм (м. Київ)
- мінімізація витрат по купівлі підприємств
- робота з боргами
- вирішення складних справ в суді з податковою адміністрацією

наші адвокати відстоять Ваші інтереси в кримінальних справах

- аудиторські послуги

ТОВ «Консалтингова компанія «Фінанси та облік»
тел. 254-27-91, 254-27-92, 254-27-93, факс: 254-30-65

До уваги клієнтів та ділових партнерів акціонерного банку «ЗЕВС»!

Рішенням Загальних зборів акціонерів АБ «Зевс», які відбулися 16 лютого 2001 року змінено назву Банку з Акціонерного банку «Зевс» на **Відкрите акціонерне товариство банк «БІГ Енергія» (ВАТ Банк «БІГ Енергія»).**

ВАТ Банк «БІГ Енергія» є правонаступником за всіма правами та зобов'язаннями Акціонерного банку «Зевс».

Правління Банку.

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про банкрутство за заявами ДПІ Львівської області до:

1. Підприємство «Хлібокомбінат» (Львівська область, Золочівський район, с. Сасів), р/р 26004360914001 в Золочівському ОПЕРВ дирекції банку «Україна», МФО 325644, справа № 7/59-23/25.

Розпорядник майна арбітражний керуючий, ліцензований спеціаліст — Є. Лопатін.

2. ЗАТ «Фосон» (Львівська область, м. Злочів, вул. Бродівська,16), р/р 2600560991001 в Золочівському ОПЕРВ дирекції банку «Україна», МФО 325644, справа № 7/60-23/24.

Розпорядник майна арбітражний керуючий, ліцензований спеціаліст — О. Градюка.

3. Районного кооперативного заготівельного під-ва Золочівської райспоживспілки (Львівська область, м. Золочів, вул. Бродівська,22), р/р 26008360910001 в Золочівському ОПЕРВ дирекції банку «Україна», МФО 325644, справа № 7/69-7/27.

Розпорядник майна арбітражний керуючий, ліцензований спеціаліст — Д. Шлапак.

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: 79010, м. Львів, вул. Личаківська,81.

Арбітражним судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи,5, Держпром,8-й під.) по справі № 12831/7-23 від 09.04.2001 р. визнано банкрутом ТОВ «Пересувна механізована колона № 239» Харківська обл., м. Балаклія, вул. Тімірязева,5) код 30560450, р/р 26004200670001 в АПБ «Україна» м. Балаклія, МФО 351038.

Ліквідатором призначено Мацокіна В. В. (м. Ізюм, Харківської обл., вул. Соборна,27).

Арбітражний суд Харківської області (61002, м. Харків, площа Свободи,5, Держпром 8 під'їзд) 22.05.2001 р. По справі № Б-5582/2-30 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Маяк», 64600, м. Лозова, Харківська обл., м-н 1, буд.29, код ЗКПО 21245102, р/р 26006485803001 в Лозівському ТВБВ Харківської дирекції банку «Україна», МФО 351469 і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором Банкрута призначено арбітражного керуючого Мацокіна Володимира Володимировича, ліцензія № 000159 від 31.01.2000 р., тел.8-05743-2-84-10.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив провадження у справі № 14/45»б» про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Сервіс» (12600, смт. Брусилів , Житомирської обл. р/р 26008241060001 в АК АПБ «Україна», смт. Брусилів, МФО 311012, код 20400546.

Розпорядником майна призначено Чернуху Володимира Івановича (ліцензія № 409).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

До уваги акціонерів ЗАТ «Рівненський ливарний завод»!

Дирекція повідомляє про проведення позачергових загальних зборів, які відбудуться 20 липня 2001 р. о 10 годині за адресою: м. Рівне-21.

Реєстрація акціонерів відбудеться з 8.00 до 10.00 за місцем проведення зборів.

Порядок денний зборів:

1. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом збільшення розміру Статутного фонду.

Додаткова інформація стосовно збільшення Статутного фонду.

1. Збільшення Статутного фонду Товариства здійснюється з метою придбання додаткових виробничих потужностей.

2. Збільшення Статутного фонду Товариства відбувається шляхом збільшення кількості акцій Товариства існуючої номінальної вартості.

3. Мінімальний розмір збільшення Статутного фонду Товариства 1 029094 (один мільйон двадцять дев'ять тисяч дев'яносто чотири) гривень.

4. В зв'язку із збільшенням Статутного фонду Товариства пропонується внести такі зміни до Статуту товариства:

Статті 5.1; 5.2 Статуту Товариства викласти в наступній редакції: «5.1. Статутний фонд Товариства становить 9 934 094 (дев'ять мільйонів дев'ятсот тридцять чотири тисячі дев'яносто чотири) гривні.

5.2. Статутний фонд поділено на 9934094 простих акцій номінальною вартістю одна гривня кожна, які розподіляються між учасниками».

5. В зв'язку із збільшенням Статутного фонду Товариства додатково випускаються 1029094 (один мільйон двадцять дев'ять тисяч дев'яносто чотири) простих акцій Товариства номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна. Загальна вартість акцій додаткового випуску становить 1029094 (один мільйон двадцять дев'ять тисяч дев'яносто чотири) гривні.

6. Номінальна вартість акцій при додатковому випуску акцій Товариства не змінюється.

7. При додатковому випуску акцій Товариства акціонери користуються першочерговим правом їх придбання на умовах, передбачених чинним законодавством.

8. Підписка на акції Товариства не здійснюється, акції додаткового випуску розміщуються серед акціонерів Товариства.

9. Збитків для власників акції Товариства, пов'язаних із збільшенням Статутного фонду Товариства, не передбачається.

Довідки за телефонами: (03622) 5-52-20, 13-202.

ПТ «Міський ломбард «Хрещатик» м. Київ, вул. Хрещатик,10, код 30435511 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця за адресою м. Київ, вул. Хрещатик,10.

В Арбітражному суді Дніпропетровської області м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а порушено справу № Б-26/175/01 від 14/05/2001 р. про банкрутство Колективного науково-виробничого підприємства «Діагностика» (КНВП «Діагностика») код ЄДРПОУ 13420287, адреса: 49052, м. Дніпропетровськ, вул. Орловська,30, р/р 2600730130172 в Ленінському від. ПІБ м. Дніпропетровськ, МФО 305329. Розпорядник майна — Лихопек Денис Павлович, ліцензія № 424 від 21/02/2001.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дати публікації об'яви.

У зв'язку з самоліквідацією приватне підприємство **«Подільська-Нафта»** припиняє свою діяльність.

Претензії приймаються протягом 1-го місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Судилківська,92-А, **телефон 5-14-12.**

Правління ВАТ ППП «Роздільнянське»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 27 липня 2001 р. об 11 годині за адресою: м. Роздільна, ВАТ ППП «Роздільнянське».

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про господарську діяльність за 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Основні напрямки господарської діяльності на 2001 рік.
4. Про розподіл прибутку за 2000 рік.
5. Про участь в створенні інших підприємств.
6. Вибори членів Спостережної ради.
7. Вибори членів правління.

Реєстрація учасників відбудеться 27 липня 2001 року з 10 по 11 год. При пред'явленні документа, що посвідчує особу.

1. Арбітражний суд Львівської області м. Львів, вул. Личаківська,81 постанову № 7/176-23/180 від 28.12.2000 р. визнав банкрутом довірче товариство цінних паперів «Галичина» м. Дрогобич, пл. Ринок,25. Розрахунковий рахунок 2600500011196 в Дрогобицькому відділенні Укрсоцбанку, МФО 325592, код 22408121 і відкриває ліквідаційну процедуру. Печатку та штампи ДТ ЦП «Галичина» вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Боброва Володимира Ришардовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

2. Арбітражний суд Львівської області м. Львів, вул. Личаківська,81 постанову № 7/250-7/230 від 14.12.2000 р. визнав банкрутом ПП «Мартель» м. Дрогобич, вул. Бориславська,47/29. Розрахунковий рахунок 26009189 в Дрогобицькому філіалі АППБ «Аваль», МФО 325741, код 22407375 і відкриває ліквідаційну процедуру. Печатку та штампи ПП «Мартель» вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Боброва Володимира Ришардовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

3. Арбітражний суд Львівської області м. Львів, вул. Личаківська,81 постанову № 7/249 від 14.12.2000 р. визнав банкрутом МП ВКП фірма «Літа» м. Дрогобич, вул. Грушевського,70/92. Розрахунковий рахунок 26009329810105 в Дрогобицькій філії «ЗУКБ», МФО 325202, код 20770697 і відкриває ліквідаційну процедуру. Печатку та штампи МП ВКП «Літа» вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Боброва Володимира Ришардовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

4. Арбітражний суд Львівської області м. Львів, вул. Личаківська,81 постанову № 7/175-23/181 від 12.12.2000 р. визнав банкрутом МПП «Галич» м. Дрогобич, вул. Б. Лепкого,27а. Розрахунковий рахунок 26002320103 в Дрогобицькій філії «ЗУКБ» МФО 325202, код 20790174 і відкриває ліквідаційну процедуру. Печатку та штампи МПП «Галич» вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Боброва Володимира Ришардовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

5. Арбітражний суд Львівської області м. Львів, вул. Личаківська, 81 постанову № 7/177-23/179 від 28.12.2000 р. визнав банкрутом ДП «Експорт-ДОК» м. Дрогобич, вул. Трускавецька,71. Розрахунковий рахунок 26009319810483 в Дрогобицькій філії «ЗУКБ», МФО 325202, код 25545111 і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Боброва Володимира Ришардовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ми, онуки «остарбайтерів»...

Репортаж з весілля

На вінчання у великому храмі наречена, підрахувавши витрати, не погодилася. Молодята обвінчалися в церкві (яку можна легко пройти і не помітити, бо раніше тут була якась контора), і попрямували до їдальні. Все було поряд з їхнім будинком — зручно і дешево. Незважаючи на юний вік, Вікторія навчилася ощадливо витрачати гроші. Бо заробляла їх сама.

Подружжя офіційно зареєстрували свій шлюб ще рік тому. Про це знали лише їхні батьки. А потім дівчина поїхала на заробітки до Німеччини. І вже по її поверненню вирішили справити весілля, щоб було, «як у людей».

... За столом під вигуки «гірко» їм побажали «купу дітей». Вікторія лише усміхнулася. Вона б і не проти. Няньчити дітлахів навчилася в Німеччині. Але ж де взяти гроші? Чоловікові, слюсарю автопарку, у травні виплатили мізерну заробітну плату за червень... минулого року.

Вікторія трохи сумувала. Не зміг приїхати на весілля її батько з далекого Піренейського півострова, де теж заробляв гроші на навчання для молодшого сина.

Гучно вітали молодят однокурсники Віки по інституту і пропонували підняти келих за диплом спеціаліста з хімічного виробництва, який невдовзі отримають. «Так, за диплом», — іронічно посміхнулася сама до себе наречена. А що потім? Перспективної роботи за фахом знайти неможливо. Отже, знову пакувати валізу до Німеччини, поки є зв'язки з надійними знайомими, які влаштують на роботу до порядних людей?

А так хочеться пожити нормальним сімейним життя...

— Не їдь, Віко, — просить бабуся на вухо онучці. У неї своє уявлення про Німеччину. П'ятнадцятирічною вивезли її на роботу до бауера. Тепер от чекає — не дочекається компенсації. І ніяк не може зрозуміти, чому через стільки десятиліть після перемоги її онучка добровільно прагне стати «остарбайтером».

... Весільні історії мають закінчуватися тостом. Пропоную такий. Ми виграли війну, але програли мир. Давайте піднімемо келихи за те, щоб ми виграли і мир, а відтак, не щастя в чужих краях шукали, а свій дім облаштовували.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фотофакт

Одна з ланок живого ланцюга на річницю смерті композитора Ігоря Білозіра у Львові.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Актуально

Цифровий зв'язок з озером

Автоматичну станцію електронного цифрового зв'язку введено в експлуатацію в курортному селищі Шацьк, що на Поліссі. Відтепер мешканці й туристи озерного краю, де котить могутні хвилі чарівна озерна перлина Світязь, користуватимуться послугами якісного телефонного зв'язку, а також Інтернету.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Теореми буття

І я відмовилася від дитини

Катерині важко давалася ця сповідь: вона раз по раз підносила хусточку до очей.

— Закохалася ще зовсім юною. Всі подруги мені заздрили: вродливий, привітний був мій Михайло. А як освідчувався в коханні! Казав, що і небо прихилить заради мене. Та коли я йому сказала, що вагітна, більше не приходив мій красень-романтик. І півроку здалися мені справжнім пеклом. Батьки осуджували мене. Довелося їхати на пологи у сусідній райцентр. Щодня хтось із породіль пізнавав щастя материнства. Але я його не відчула. Про мене і про мого Тарасика забули. Ось тоді я і відмовилася від дитини. Господи, хіба думалося тоді про наслідки?! Та коли одумалася, мою дитину вже всиновили. Невдовзі я вийшла заміж за доброго чоловіка. Мабуть, за мій гріх Бог не дав нам дітей. І ми взяли із дитбудинку двох дівчаток. Вони вже бігають до школи, ми втрьох із радістю зустрічаємо з роботи тата. А я й досі сподіваюся на повернення Тарасика.

Записала Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Майстер фотомиті

Світлим рядком

Він захопився фотографією ще у школі. А потім колишній петеушник пізнавав світ через об'єктив: ось Дністер, ось зморшки матері останнього подільського гончара, ось синок біля вікна. А на кіностудії кабельного заводу удосконалював своє мистецтво. Знімав слайд-фільми до історичних кінострічок, займався репродукцією рідкісних фото і брав участь у заводських і міських фотовиставках.

Юрій — свій в кам'янецьких музеях, архіві, в мистецькому колі. Часто він кличе то в україно-американську археологічну експозицію, то на свято купальської ночі, в зону Дністровського затоплення по старожитності чи на розмову з пам'яткою архітектури.

А «Пам'ятки архітектури» — улюблений журнал Савіна, де він позаштатний фотокор. Та його фотографії друкують не лише в українській пресі, а й навіть за кордоном.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Юрій Савін влаштував першу персональну фотовиставку.

Стоматолога не боюся. Приватного

Своя справа

У мене й моїх однолітків довіку житиме в пам'яті жахливий спогад із дитинства: «Зуби» приїхали!» Кожного вересня до школи прибувала бригада стоматологів, встановлювала в медпункті крісла, і розпочиналася велика акція оздоровлення дитячих зубів.

Якщо серед уроку з рипінням відчинялися двері, ми всі пригинали голови до парт. І полегшено зітхали, якщо до медпункту викликали когось, а не тебе. Але алфавіт невблаганний, і рано чи пізно на «екзекуцію» потрапляв кожний.

Лікар Михайло Животовський, як і його дружина Оксана Валеріївна, стоматолог-приватник з Олександрії Кіровоградської області. Раніше працював у державній стоматполіклініці. Шість годин на день. Чотирнадцять пацієнтів, двадцять п'ять хвилин на кожного. План —двадцять п'ять пломб за зміну. Якості добитися неможливо, хіба що в найпростішому випадку.

Сім років тому, взявши ліцензію, подружжя хотіло одного — свободи праці, творчості. Мети майже досягнуто. В їхньому сімейному кабінеті є практично все, що може знайти пацієнт стоматолога у Парижі, Гамбурзі чи Амстердамі: безболісний стоматологічний шприц, високошвидкісна бормашина, тепла вода для споліскування і прохолодна — для охолодження, нарешті — бездоганна анестезія, кондиціонер, музика...

У це важко повірити, але візит до стоматолога може бути приємним!

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

І знову щуку кинули у річку

Кримінал

Співробітники СБУ в Чернігівській області викрили хабарника... у штабі Північного оперативного командування.

Полковник В. Іванін обіймав посаду начальника відділу служби військ — заступника начальника штабу Північного оперативного командування. Торік у березні він звернувся до свого підлеглого — підполковника Д., якому запропонував, сподіваючися на матеріальну «віддяку», відповідальну посаду в Чернігівському гарнізоні. Останій, однак, не зрозумів красномовного натяку полковника.

— Уже через кілька днів полковник Іванін нагадав про себе, — розповідає керівник прес-служби управління СБУ в Чернігівській області Ярослав Молочко. — Свою послугу він оцінив у 200 доларів США. Під час зустрічей полковник натякав, що без матеріальної винагороди Д. невдовзі може позбутися посади.

В. Іваніна було затримано відразу після отримання ним хабаря. Утім, хабарник і досі на волі і... на службі. Військовий суд центрального регіону України виніс щодо полковника цікавий і «повчальний» вирок. Цитуємо мовою оригіналу: «Иванина В. П. признать виновным в совершении преступления, предусмотренного ч.3 ст.168 УК Украины, на основании которой с применением ст.44 того же кодекса лишить его свободы сроком на 4 года без конфискации имущества и лишения права заниматься определенной деятельностью. <...> В соответствии со ст.45 УК Украины назначенное Иванину наказание считать условным с испытательным сроком продолжительностью 2 года и с уплатой штрафа в размере 100 необлагаемых налогом минимумов доходов граждан (1700 грн.). Данный приговор в исполнение не приводить, если на протяжении испытательного срока Иванин не совершит нового преступления, уплатит штраф и образцовым поведением оправдает оказанное ему доверие».

Одне слово, як у тій байці: мовили-гадали і знову щуку покарали...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311102.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України